

Abkarnāmah, with Index, Fasc. 1-37 @ 1/8/ each	Rs. 55	8
Ditto English Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	17	8
Arabic Bibliography, by Dr. A Sprenger @ /10/	0	10
*Bādāshūnabāh, with Index, Fasc 1-19 @ /10/ each	11	14
Conquest of Syria, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Catalogue of Arabic Books and Manuscripts 1-2 @ 1/- each	2	0
Catalogue of the Persian Books and Manuscripts in the Library of the Asiatic Society of Bengal, Fasc 1-3 @ 1/- each	3	0
Dictionary of Arabic Technical Terms, and Appendix Fasc. 1-21 @ 1/8/ each	81	8
Furūṭ-i-Rashidī, Fasc. 1-14 @ 1/8/ each	21	0
Fihrist-i-Tusi, or Tusi's list of Shy'ah Books, Fasc 1-4 @ 1/- each	4	0
Futūḥ-ush-Shām of Wāqidī, Fasc. 1-9 @ /10/ each	5	10
Ditto of Azādī, Fasc. 1-4 @ /10/ each	2	8
History of Gujārah
Huṭt Asman, History of the Persian Maṣnawī, Fasc. 1 @ 1/2/ each	0	12
History of the Caliphs, (English) Fasc. 1-6 @ 1/4/ each	7	8
Iqānāmāh-i-Jahāngiri, Fasc. 1-8 @ /10/ each	1	14
Isbāb, with Supplement, 51 Fasc. @ 1/- each	51	0
Ma'sāir-i-'Alamgiri, Fasc. 1-6 @ /10/ each	9	12
Ma'sāir-i-Rāḥimī, Part I, Fasc. 1	2	0
Muṣṣir-ul-Uṣarā, Vol. I, Fasc. 1-9; Vol. II, Fasc. 1-9; Vol. III, Fasc. 1-10
Index to Vol. I, Fasc 10-11; Index to Vol II, Fasc. 10-11; Index to Vol. III, Fasc. 11-12 @ 1/ each	26	0
Maḡhāzi of Wāqidī, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Muntakhabu-t-Tawārīkh, Fasc. 1-15 @ 10/ each	9	6
Ditto (English) Vol. I, Fasc. 1-7; Vol. II, Fasc. 1-5 and 3 Indexes; Vol. III, Fasc. 1 @ 1/- each	16	0
Muntakhabu-l-Lubāb, Fasc 1-19 @ /10/ each	11	14
Ditto Part 3, Fasc. 1	1	0
Nakhsbatu-l-Fikr, Fasc. 1 @ /10/	0	10
Nizāmī's Khiradnāmāh-i Iskandari Fasc 1-2 @ /12/ each	1	8
Qawānuṣṣ-Sayyād of Khudā Yar Khan 'Abbasi, edited in the original Persian with English notes by Lieut.-Col. D. C. Phillott	5	0
Ri'āzu-s-Salātīn, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	2
Ditto (English) Fasc. 1-5 @ 1/-	5	0
Tadhkirat-i-Khushnavisān	1	0
Tubḡuqat-i-Nasiri, (English), Fasc 1-14 @ 1/- each	14	0
Ditto Index	1	0
Tarikh-i-Firūz Shāhi of Ziyān-d-dīn Barnī, Fasc. 1-7 @ /10/ each	4	6
Tārīkh-i-Firūzshāhi, of Shams-i-Sirāj Aif, Fasc. 1-6 @ /10/ each	3	12
Ten Ancient Arabic Poems, Fasc. 1-2 @ 1/8/ each	2	0
Tuzuk-i-Jahāngiri (Eng.) Fasc 1 @ 1/-	1	0
Wis o Rāmīn, Fasc. 1-5 @ /10/ each	3	2
Zafarnāmāh, Vol. I, Fasc. 1-9, Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each	10	10

ASIATIC SOCIETY'S PUBLICATIONS.

ASIATIC RESEARCHES. Vols. XIX and XX @ 10/- each	20	
PROCEEDINGS of the Asiatic Society from 1870 to 1904 @ /8/ per No.		
JOURNAL of the Asiatic Society for 1870 (8), 1871 (7), 1872 (8), 1873 (8), 1874 (8), 1875 (7), 1876 (7), 1877 (8), 1878 (8), 1879 (7), 1880 (8), 1881 (7), 1882 (6), 1883 (5), 1884 (6), 1885 (6), 1886 (8), 1887 (7), 1888 (7), 1889 (10), 1890 (11), 1891 (7), 1892 (8), 1893 (11), 1894 (8), 1895 (7), 1896 (8), 1897 (8), 1898 (8), 1899 (8), 1900 (7), 1901 (7), 1902 (9), 1903 (8), 1904 (16) @ 1/8 per No. to Members and @ 2/- per No. to Non-Members.		
N.B.—The figures enclosed in brackets give the number of Nos. in each Volume.		
Journal and Proceedings, N.S., 1905, to date (Nos. 1-4 of 1905 are out of stock), @ 1-8 per No. to Members and Rs. 2 per No. to Non-Members.		
Memoirs, 1905, to date. Price varies from number to number. Discount of 25% to Members.		
Centenary Review of the Researches of the Society from 1784-1883	3	0
Catalogue of the Library of the Asiatic Society, Bengal, Part I, A to E; Part 2. F to M	4	0
Moore and Hewitson's Descriptions of New Indian Lepidoptera, Parts I-III, with 8 coloured Plates, 4to, @ 6/- each	18	0
Kaṣmīraqūddāmīta, Parts I and II @ 1/8/	3	0
Persian Translation of Hajī Baba of Ispahan, by Hajī Shaikh Ahmad-i-Kūmasi, and edited with notes by Major D. O. Phillott.	10	0
Notice of Sanskrit Manuscripts Fasc. 1-84 @ 1/- each	34	0
Nepalese Buddhist Sanskrit Literature, by Dr. R. L. Mitra	5	0
B.—All Cheques, Money Orders, &c., must be made payable to the "Treasurer, Asiatic Society," only.		

15-5-10.

Books are supplied by V.P.P

Mārkaṇḍeya Purāṇa, (English) Fasc 1-9 @ 1/- each	Rs	9	0
*Mārkaṇḍeya Purāṇa, Fasc. 5-7 @ /10/ each	..	1	14
*Mīmāṃsā Darśana, Fasc. 10-19 @ /10/ each	..	6	4
Nyāyavārtika, Fasc 1-6 @ /10/ each	..	3	12
*Nirukta, Vol IV, Fasc 1-8 @ /10/ each	..	5	0
*Nītiśāra, Fasc. 3-5 @ /10/ each	..	1	14
Nityācārapaddhati, Fasc 1-7 @ /10/ each	..	4	8
Nityācārapaddhī, Vol. I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-2, @ /10/ each	..	6	4
Nyāyabinduṭīkā, Fasc. 1 @ /10/ each	..	0	10
*Nyāya Kusumāñjali Prakaraṇa, Vol I, Fasc 2-8; Vol. II, Fasc. 1-8 @ /10/ each	..	5	0
Padumāvalī, Fasc 1-5 @ 2/-	..	10	0
*Pañcīṣṭa Paryan, Fasc. 3-5 @ /10/ each	..	1	14
Prākṛita-Pāṇḍulām, Fasc 1-7 @ /10/ each	..	4	6
Parikṣā Mukhasūtra	..	1	0
Prithivīrāj Rāsa, Part II Fasc. 1-5 @ /10/ each	..	3	2
Ditto (English) Part II, Fasc 1 @ 1/- each	..	1	0
Prākṛita Laksanām, Fasc. 1 @ /1/8 each	..	1	2
Parāgar (Smṛti), Vol I, Fasc 1-8, Vol. II, Fasc. 1-6; Vol. III, Fasc. 1-6 @ /10/ each	..	12	8
Parāgar Institutes of (English) @ 1/- each	..	1	0
Parikṣamukha Sūtram	..	1	0
Prabandhaśiṣṭamap; (English) Fasc 1-8 @ 1/4/ each	..	3	12
*Rasarnavam Fasc. 1-2	..	2	8
Saddaśāsa-Samuccaya Fasc. 1-2 @ /10/ each	..	1	4
*Sāma Vāda Samhitā, Vols I, Fasc. 7-10; II, 1-6; III 1-7; IV, 1-5; V, 1-8 @ /10/ each	..	19	6
Samaraṅga Kāha Fasc 1-2, @ /10/	..	1	4
Sāpkyā Sūtra Vṛtti, Fasc 1-4 @ /10/ each	..	2	8
Ditto (English) Fasc 1-8 @ 1/- each	..	3	0
*Sāṅkya Vijaya Fasc 2-8 @ /10/ each	..	1	4
Srādhā Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/ each	..	3	12
Sragdharā Stotra (Sanskrit and Tibetan)	..	2	0
*Śrānta Sūtra Lasyāyan, Fasc 4-9 @ /10/ each	..	3	12
*Ditto Asbālayana Fasc 4-11 @ /10/ each	..	5	0
Sūtrata Samhitā, (Eng) Fasc 1 @ 1/- each	..	1	0
Suddhī Kaumudī, Fasc 1-4 @ /10/ each	..	2	8
Surva Siddhanta, Fasc 1	..	1	4
*Taittirya Brahmana, Fasc , 11-25 @ /10/ each	..	9	6
Ditto Pratīkhyā, Fasc 1-3 @ /10/ each	..	1	14
*Taittirya Samhitā, Fasc. 27-45 @ /10/ each	..	11	14
*Tāpdyā Brāhmaṇa Fasc 10-19 @ /10/ each	..	6	4
Tantva Vārtika (English) Fasc 1-6 @ 1/4	..	7	8
*Tattva Cintāmaṇi Vol I, Fasc 1-9; Vol II, Fasc. 2-10; Vol III, Fasc 1-2; Vol IV, Fasc 1; Vol V, Fasc 1-5; Part IV, Vol. II, Fasc. 1-12 @ /10/ each	..	28	12
Tattvāsthādhyāyama Sūtram, Fasc 1-3 @ /10/	..	1	14
Trikāṇḍa-Mandanam, Fasc 1-3 @ /10/	..	1	14
Tulsi Sātra Fasc 1-5 @ /10/	..	3	2
*Upamita bhava-rapañca-kathā, Fasc 1, 5-14 @ /10/ each	..	6	14
Uvāṣagadaśā, (Text and English) Fasc 1-6 @ 1/-	..	6	0
Vallala Carita, Fasc 1 @ /10/	..	0	10
Varaṇ Kriyā Kaumudī, Fasc 1-6 @ /10/	..	3	12
*Vāya Purāṇa Vol I, Fasc 3-6; Vol II Fasc 1-7; @ /10/ each	..	6	14
Vidhana Pārjāta, Fasc. 1-8, Vol II, Fasc 1 @ /10/	..	5	10
Ditto Vol II Fasc 2-3, @ 1/4	..	2	8
Vivādaratnākara, Fasc 1-7 @ /10/ each	..	4	6
Vṛhat Nyayambhū Purāṇa, Fasc 1-6 @ /10/	..	3	12
*Yoga Aphorisms of Patanjali, Fasc 3-5 @ /10/ each	..	1	14
Yogaśāstra, Fasc 1-2	..	2	8

Tibetan Series.

Banddhustotrasaṅgraha, Vol I	..	2	0
A Lower Ladākhī version of Kesarsaga, Fasc. 1-4, @ 1/- each	..	4	0
Nyayabindu of Dharmakīrti, Fasc 1	..	1	0
Pag-Sam S'hi Tin, Fasc 1-4 @ 1/- each	..	4	0
Rtogs b'jod dpag kkhī S'ia (Tib & Sans Avadāna Kalpalatā) Vol I, Fasc 1-7 Vol II, Fasc 1-5 @ 1/- each	..	12	0
Shei-Phyin, Vol. I, Fasc 1-5; Vol II, Fasc 1-8; Vol. III, Fasc. 1-6 @ 1/ each	..	14	0

Arabic and Persian Series.

*Alamgīrnāmah, with Index, (Text) Fasc 1-13 @ /10/ each	..	8	2
Al-Muqaddasi (English) Vol I, Fasc 1-3 @ 1/-	..	3	0
Ain-i-Akbarī, Fasc. 1-22 @ 1/8/ each	..	33	0
Ditto (English) Vol I, Fasc. 1-7, Vol II, Fasc 1-5, Vol. III, Fasc. 1-5, @ 2/- each	..	34	0

* The other Fasciculi of these works are out of stock, and complete copies cannot be supplied.

بیوان بیرام خان خانان

بسم الله الرحمن الرحيم

شهی که بگردد از نه سپهر اسیر او¹
اگر غلام علی فیست خاک بر سر او
ولی والی والا امیر عرش جناب
که هست خسرو خاور کمینه چاکر او
در مدینه علم آنکه از کمال شرف
فدا داده اند سران همچو خاک بر در او
ز فید خسروی هر دو کون آراست
کسی که از دل و جان شد غلام فزیر او
بعهد هیچ پیمبر کسی نبود که بود
برادر و خسرو ابن عم پدمبر او
بلی ر مادر دهرش نژاد طفل نظیر
کسی که همچو پدمبر بود برادر او
درون خانه و رکن حجره بیت شرف
ر بعد آنکه تولد نمود مادر او
بجز رسول بروی کسی نظر نکساد
که در ارل نظری داشتی بمنظر او
بوقت غسل اران گسب از بری نه بری
که زحمتی نبود دست حضرت از بر او

¹ These two opening lines are quoted by Badā'uni

خجسته نام وی آندم امیر بخل نهاد
 که داد شهید ز سبابه اش بشکر او
 نذافت روی ز حق رخ به پیش بت فهاد
 مکرم است ز هر وجه وجه ارهراو
 بجان نهاد قدم بر فراش پاک رسول
 چرا که از همه رو پاک بود بستر او
 بی خطای سلوئی مهفدسان سپهر
 کفند از سر خود پایهای منبر او
 لوی حمد ببین بر سرش روز قیام
 مبین نتاج سلیمان و مرغ بر سر او
 بخوان لحکم لکمی رشده قول رسول
 حدیث طیر غذای خوشیست در خور او
 نند بغیر میسر که از عنایت حق
 عمل ناست نجوی شود ماسراو
 زسد باب خلاق بحکم بسته فسد
 ارازمان که بدوان کشاده شد در او
 اگر چه نیست برابر بهل اتی شومی
 بخوان ولکم الله در برابر او
 عنایت حق و لطف رسول و قوت روح
 مال رتبه بود در غزای خیبر او
 بروز غزوه خندق حدیث فخر انام
 سرای فضل بود آیت مقرر او
 قدم بدوش سرامرار دین نهاد بحکم
 شکست گردن بت همچو ورق پیکر او

برای او شه خاور دو بار کرد رجوع
 بدان مثابه که مغرب نمود خاور او
 امیر لشکر دین بیسواهی اهل یقین
 که هادی ره اسلام خواند رهبر او
 بسلم اقدام و درحلم اعظمش فرمود
 چنانچه داد اشارت بعلم اکبر او
 بی حضور احد محضری فوشت چنان
 که جبرئیل امین شد گواة محضر او
 خدا کمال عجایب او نمود که بود
 ظهور داد علی شمس ز مظهر او
 مراد حق نه پیمبر ر فل تعالوا امیر
 علی و فاطمه بود و شبیر و شبیر او
 عمل بعلم و شجاعت برای وجود بفر
 بود ر بعد پیمبر همین میسواو
 ز روی لو کسف و من عرف به نبی نظر
 وجوه صورت کوبین شد مصور او
 نظر بآدم و یحیی کلیم و نوح و مسیح
 برابر ست نظر بر جمال ادور او
 نبی برنبله موسی و روده عز و شرف
 ولی پدانه هارون که بود همسر او
 ر ناب نسفگی حسر خلق را چه غرر
 اگر نصیب شود رشحه ز کونر او
 بوزر فضل یدالله چو در شدش همه کار
 که سکه اسد الله زدند برر او

امام صفدر غالب که بود دولت دین
 همیشه در کتف رایت مظفر او
 همای مدر تو مرغیست کز علو جلال
 گرفته ملک دو عالم صدای شهپر او
 جهان جود ترا عرش اعظمی است که هست
 برون ز دایره کاینات محسوس او
 محیط فضل ترا ساحلی نه بیند اگر
 هزار سال زند دست و پا شناور او
 سخنوری که بجان آمد ست نطق مسبح
 به بیتش فیض لب لعل روح پرور او
 دلاوری که چو تیغ دوسر کشد ز غلاف
 شود دو نیم دل شیر چرخ دربر او
 کوه فاف چو خنجر کسد بروز مصاف
 شود شکاف شکاف از نهیب خنجر او
 چو وقت حمله زند بانگ بر نگاور خوبش
 قدم بقلعه گردون نهد تگاور او
 شه سواره حشم آفتاب ماه علم
 که مهر یکه سواری بود ز لسكر او
 پناه کسور عصمت که چشم کدش دور
 ندیده گرد مخالف بگرد کسور او
 سموم فهر نو بر هر فبیل که گذشت
 رقوم عاد خبر داد و داد مصر او
 محبت نو بود بر حرامزاده حرام
 بنزد آنکه حدیث نبیست باور او

درین حدیث یکی سفته گوهـر عـجـبی
 که ناد جـوهـر جام نثار گـوهـر او
 محبت شه مردان مجـوزی پـدری
 که دست عیـر گـرفتست پای مادر او
 چو وقت حمله عدو موج بحر نیغ بودید
 فرو بست شرار وجود بر سر او
 پیـامـده بـظـر مالـکـان هـاویـه، را
 سیاه روی در ار دشمن مـکـدر او
 شمیم جعد تو گر بگذرد بکسور چین
 ر رشک خاک شود ناهـای اذفر او
 اگر ر جود نو گویند در برابر بحر
 ر شرم آب شود بحر در بر او
 بود روی رمین قصـوی ار ریاض بهست
 بـیـارک الله اران روضه مطهر او
 کـبـونـران حرمـس که محرم حرمند
 چو جبرئیل امین اسف هر کـبـور او
 خوش آدمـان که شود نوپای دیدۀ من
 غبار خاک ره مشهد منور او
 هـرار بار بود خوشترم روی بهار
 شدم راحه مرفد معطر او
 اسیر سلسله اوسب جان من که بود
 کمند گردن جان گیسوی معذبـر او
 شها غلام تو ندم که از عنایت بست
 که گسده سلطان ظاهری میسر او

ولی بخاک جناب تو روی خویش نسود
 ازان چه سود که در چرخ سود افسر او
 ز هجر خاک درت حال ابتیری دارد
 ز گردش فلک و اخضر ستمگر او
 امیدوار چنانم که از کمال کرم
 نظر دریغ نداری ز حال ابر او
 همیشه تا که بچرخند ثابت و سیار
 نگرد این کره ذات البروج و اختر او
 عدوی جاه دو پیوسته باد سر گردان
 همیشه درد سری کم مباد از سر او

چون بر فراحت خسرو دین رایت هدا
 اعلام کفر گشت نگوسار جابجا
 نمود در بلاد ختن چتر لاله گون
 بسکست در سواد حبش فیرگون لوا
 برکند میخهای سرا پوده شاه رنگ
 چون کف دلان خسرو چین دید در هوا
 در ته فدا چون مگس از نار عجبوت
 از چنگ باز صبح چو شد زاغ شب رها
 چون بار صبح نال پرواز کرد باز
 آورد در زمان سر نسرین زهر پا
 طامس را کسود در کنج انسراج
 خفاش را فرود عمر کنج افروا

چون بار دار صبح فرو کسوفت طبل زر
 مرغابیان نسام رمیدند زان صدا
 گلچهر مهر چون ر پس پرده رخ نمود
 گردون نثار کرد جواهر و سرو نما
 چون تار در کشید بغاون خویش مهر
 در حال جنت زحل افتاد از فوا
 صاحب عیار فوز ز بس امتحان نمود
 کردید عین سگ محک سر بسر طلا
 بممود مهر نا یید نبضا گلیم وار
 فرعون گست غرق بلی انه طفی
 بگذشت لعل و برانر آن ضعی رسید
 یعنی که باشد از بی والیل والضحی
 سلطان ملک روم ز مشرق عالم کشید
 سالار خیل زنگ بمغرب گرفت جا
 تاختنه تیغ رامج خور نیزه بلند
 نابود شد سماک چو سیماب در سما
 پیدا شد از افق علم سرخ آفتاب
 چون پرتوی ز رادت سلطان اولیا
 شاهی سپهر کوکبه عرش منارات
 سلطان نوالحسن علی موسی رضا
 شاهی که در مقام صفا همچو مصطفی است
 دلا نشین صدر نشینان اصطفای
 صدیقی که در جهان رضا مثل مرتضی است
 شاه سریر صفی ابوان ارنضا

ماهی که بود روشنی چشم فاطمه
 شاهی که بود خرمی جان مصطفی
 جمشید با مروت و خورشید با کرم
 خاقان با سعادت و سلطان با صفا
 از راه لطف واسطه بخت بی زوال
 از روی جاه پادشه تخت کبریا
 هم روح فیض گستر او باد روح بخش
 هم لعل روح پرور او آب جانفزا
 محو صفات اوست اگر فضل اگر کمال
 محتاج ذات اوست اگر شاه اگر گدا
 حرف ثنای اوست اگر قطعه گر غزل
 بهر دعای اوست اگر مدح اگر ثنا
 در پیش ماه عارض او مهر چون سهیل
 در جنب قصر مرقد او چرخ چون سها
 قصری که گنبدش چو دل صاف اصفیا
 از روی دل بگنبد گردون دهد ضیا
 هم برق را ز شعله او چشم التفات
 هم مهر را ز پرتو او عین انجلا
 گرد حریم حرمت او گشته در طواف
 همچون کبوتران حرم روح اصفیا
 مائیم و از دو کون حصول رضای او
 چون در دو کون حاصل ما نیست جز رضا
 حقا که نیست آرزوی ما سواى او
 بگسسته ایم تار تعلق ز ماسوا

سر ابیه شد ولد از بهر آن بود
 آثار تو موافق اسرار مرتضا
 از پرتو جمال کمال تو روشفت
 انوار مصطفی معالی مجتبی
 ای مهر راز نور جمال تو اقتباس
 وی چرخ را بخاک جناب تو التجا
 ای خرم از طواف دوت جان متقین
 وی روشن از غبار رخت چشم اتقیا
 ای فطرت تو کشف اسرار لو کشف
 وی همت تو فاتح ابواب لا فتنی
 ای فکرت تو ناظر آثار مرسلین
 وی خبرت تو حاضر اطوار انبیا
 ای خاک آستان تو از عین منزلت
 در چشم روشندان فلک به ز توتیا
 زوار آستان ترا جان من نثار
 خدام بارگاه ترا روح من فدا
 پیوند من جدا نشود ز آستان تو
 روزی که بند بگد من از هم شود جدا
 جائی بجز در تو نگشتیم ملتجی
 جز آستان تو نداریم ملتجا
 احسان حضرت تو بشعرا دهد علیه
 الوان نعمت تو بعبودا زند صلا
 چون دل ز غوص بحر عطای تو دم زند
 گفتن نمی توان بر او حرف آشنا

فی در لسان سوای ثنای تو آرزو
 نی در جان و رای دعای تو مدعا
 ظاهر نشد رضای خلاف تو از قدر
 صادر نشد خلاف رضای تو از قضا
 مگر در قضای رفته نبودی رضای تو
 واجب شدی قضای قضاهاى ما مضمی
 آن ظالمی که ظلم شمارا مباح داشت
 و آن مودبی که زهر روا داشت بر شما
 هم خون او بجمله مراتب بود مباح
 هم قتل او بجمله مذاهب بود روا
 شاهها بصد امید جهانی ز هر طرف
 آورده اند سوی درت روی التجا
 در حضرت تو یافته اند آرزوی خویش
 در کوی تست خاک شدن آرزوی ما
 بی‌رم بر آر بهر دعایش کف نیاز
 کز دست چون تویی چه براید بجز دعا
 تا در جدل مخالف لا می‌رود نعم
 تا در سخن موافق چون میشود چرا
 بادا مخالف تو بشکل نعم اسیر
 سر تا قدم شگاف شده همچو فرق لا
 فارغ موافق تو ز قید چرا و چون
 خوشدل بصد فراغت و ایمن ز صد بلا

آن چرخ چیست کامده بر محورش مدار^۱
 آن بدر کز میانه شهابش کند گذار
 گاهی نموده چون حرکات فلک مسیر
 گاهی گرفته چون طبقات زمین قرار
 پیوسته چند حجره مقفل بروی هم
 لیکن تمام آن یکی قفل استوار
 فی در ضوابط درجات وی اختلال
 فی در قواعد حجرات وی انکسار
 بر حجره عکسبوت و بود قار عکسبوت
 از هر طرف کشیده خطوط نحیف زار
 اجزای حجره گرچه ده و پنج می نهند
 باشد بجزو جزو خبردار هشت و چار
 قول حکیم از لب او گشت منتشر
 راز سپهر از دل او یافت انتشار
 از بس که چون سپهر دهد راز دل برون
 سوراخاست سینۀ او هم سپهر وار
 گاه از برای دایرۀ خورجلاجل است
 گاهی از بهر گوش سپهر ست گوشوار
 قانون عالم است که استاد نقشبند
 بر رویش از خطوط موافق کشیده تار
 عالم کجا شوی بخطوط میان او
 مانند طفل تا نهدی تختۀ بر گذار

^۱ The lines marked thus * are quoted by Badā'ūni.

آئینه گرچه نیست ولیکن چو آئینه
 سازد جمال شاهد مقصود آشکار
 نی ماه و نی خورست ولی دارد از شرف
 با ماه و خور مقابله فی الیل والنهار
 یونانی است ساکن کابل ولی بحکم
 گاهی بروم سیر کند که بزنگبار
 گاهی خبر ز مصر دهد گاه از حلب
 گاهی ز جونپور گهی از گوالیار
 گاهی کند ز شرق حکایت گهی ز غرب
 گاه از یمین حدیث کند گاه از یسار
 مخبر ز هر مکان و مسافر بهر مقام
 دانای هر بلاد و خبردار هر دیار
 اعمای پر ملاحظه و لال پر سخن
 بی فهم با فراست و بیهوش هوشیار
 گرنیستش زبان سخن لیک بی سخن
 دارد علاقه بزبان سخن گذار
 سر رشته اش ز کف نتوان داد زانکه هست
 حبل متین و عرو و ثقی روزگار
 گر کار و بار دور فلک نیست مغقلب
 چون اسب و قطب او شده بر یکدگر سوار
 بطش بر از کتاب سماویست معتبر
 ام الکتاب نیز توان کودش اعتبار
 وضعش که همچو لوح ز کرسی دهد نشان
 افاق را ز کرسی و لوحست یادگار

چون خور ز نور و سایه نمان میدهد ولی
 باشد مدام سایه و نورش بیک قرار
 گه ننگرد سوی زر خورشید از احتشام
 گاهی بیک بشتیدره مقید ز افتقار
 برجی بود مدام پر از دری منیر
 درجی بود مدام پر از در شاه وار
 با آنکه می کند بمه و خور برابری
 آمد بجان ز حلقه بگوشان شهریار
 تا بر رخ مهش نظر افتد ز عین مهر
 از هر طرف کناده بود چشم انتظار
 نادر سچشم کوکبه آفتاب را
 چون مهچرخه لوائی شهنشاه نامدار
 پیوسته آسمان و زمین زیر حکم اوست
 همچون نگین خاتم شاه جم اقدار
 بر کف نهاده خوان زری پر ز اشرفی
 تا بر قدم اشرف شاهان کند فثار
 شاه بلند قدر همایون که از شرف
 بر در گهش سپهر نه زوی افتخار
 عیسی مکان نوح زمان خلیل خوان
 یوسف رخ کلیم وفار خضر شعار
 گردون شکوه عرش جاب سپهر قدر
 خورشید چتر چرخ سریر فلک مدار
 از راه قدر جاه جو جمشید کام بخش
 وز روی فیض جود چو خورشید کامگار

در رنگ جود او نبود فیض در سحاب
 همسنگ حلم او نبود کوه در وقار
 نخلیست قامتش که حقایق دهد ثمر
 بازیست خاطرش که معارف کند شکار
 لعل گهر فشان وی از درج معرفت
 هردم هزار گوهر معنی کند نثار
 فضلی که گشته در همه افاق مشتهر
 از کمترین تلامذه اش یافت اشتهار
 چون مهر و ماه بهر وی از راه قدر جاه
 برپا کنند خیمه و خرگاه روزگار
 میخ و طناب خیمه شود از شهاب و نجم
 گردد بگود خرگه او هاله چون نوار
 از فر بخت و دولت شاه ملک سپاه
 چون یکنفر نفیر کشد وقت کارزار
 زان یکنفر سپاه سکندر شود نفور
 با صد نفیر فوج فریدون کند فرار
 ای صفدری که تیغ دو رویت ز روی دست
 یکروی ساخت کار دو عالم چو ذوالفقار
 از تاب آفتاب حوادث ندید جور
 هر کس که یافت سایه لطف ترا جوار
 افزون بود شمار عطای تو از عدد
 بیرون بود عداد سخای تو از شمار
 آمد ترا ز راه کمالات صد شرف
 نی همچو خسروان دگر جمله از تبار

ور باشد افتخار شهان از تبار خویش
 باشد تبار را بتو صد گونه افتخار
 احرار بندگی ترا دیده اتفاق
 اختیار چاکری ترا کرده اختیار
 از روی فیض بزم خورشید مجمع کرام
 وز راه لطف خاک درت مرجع کبار
 خورشید سان ضمیر مفیر تو با صفا
 آئینه وار خاطر صاف تو بی غبار
 فوج تو بیشه ایست ز شیران نیزه وار
 بزم تو گلشن ایست ز خوبان گلزار
 در مرغزار چرخ بود شکل کهکشان
 یا آنکه مار صبح درو کرده رهگذار
 یا در گذر ز دارس خیل تو خورده سهم
 وز سهم خلد خویش فگفته بمـرغزار
 شاهان شکسته دایسته حـزین
 دارم عریضه ز سر لطف گوش دار
 زانروز کز تصرف تقدیر ایزدی
 شد رخصتم ز خطه کابل بقندهار
 از سوز اشتیاق جگر سوخت ته بته
 وز داغ انتظار بدل ماند خار خار
 در حسرت گل چمن آرای عارضت
 با خار خار سوخت مرا داغ انتظار
 بیزار زار بوده ام و بار زار تر
 امسال صد برابر بیزار بلکه بار

زانجا که اعتقاد من و التفات تست
 پیوسته بوده ام بوصالت امیدوار
 دور از حضور نور جمالت نرفته بود
 تا این زمان غبار غم از چشم اشکبار
 امروز از غبار دردت یافت روشنی
 شکر خدا که روشنی دید از غبار
 از روی شوق کلک بدیع نگار من
 در حسب حال من غزل می کند نگار
 ای همچو من بگلشن کوی تو صد هزار
 وی صد هزار چون منت از عاشقان زار
 قد ترا بسرو سہی نیست فسبتی
 ای خوبتر ز سرو سہی صد هزار بار
 هرکس که آفتاب فلک دید و عارضت
 بی اختیار مهر ترا کرد اختیار
 لطفی عنایتی کرمی شفقتی که ما
 مسکین و مستمند و فقیریم و خاکسار
 بیمار و بیقرار و گرفتار و دردمند
 بیچاره و غریب و اسیریم و دلفکار
 از دود دل شب شب^۱ کردار یک عام
 وز آتش درون کرد نار یک شرار

بر رخ فنسسته گرد ستم سربسر چو به
خون بسنه پاره پاره دل خسته چون انار
 بپرم دوام وصل مجو از بتان که هست
 در باغ دهر گاه خزان و گهی بهار

دین پرورا بجان و دلم مدح خوان تو
 گر باشدم سپهر مددگار و بخت یار
 بهر نثار بزم تو از بحر طبع خویش
 دارم سفینها ز گهرهای آبدار
 امروز شاعران دگر از کمال جهد
 از شعر مستعار ندارند فنگ و عار
 اشعار بنده چون دگران مستعار نیست
 دارم هزار عار ز اشعار مستعار
 ای دل چو داشتی ز لغز مدعای مدح
 آن به که مدعا بدعا یابد اختصار
 تا باد را شتاب بود خاک را درنگ
 تا دهر را ثبات بود چرخ را مدار
 نادانهای عمر تو کامد مدار دهر
 همچون اساس دولت و دین تو بایدار
 حفظت بود پناه بهر آفریده
 محفوظ باش در توف آفریدگار

عقد قبض^۱ رپود خدنگ تو از کجک
 کرد از هلال صورت پروین شهاب حک
 بهر تو کوی مهر نماید کدوی زر
 بدر و هلال هم کدوی فقره هم کجک
 یکیک بتان پای قبض جلوه گر شدند
 اما بخوبی تو نبودند هیچ یک
 ایشان اگر صمیم تو کان ملاحظی
 در خوان حسن چاشنی نیست چون نمک
 از دلبران شریک نداری به نیکوئی
 گفتن توان بحسن ترا لاشریک لک
 آن دلبری که در صفت حسن و مردمی
 نی در پری نظیر تو باشد نه در ملک
 باشد محال جلوه حسن تو از پری
 رعنائی تذرو کجا دید شب پرک
 چون گویم از لب تو که جانرا هدیه ایست
 جانرا عطیه که هدایا ست مشترک
 دشنام میدهی و لب خویش میگزنی
 آری علاج تلخی می نیست جز گزک
 جانا مرا بسنگ جفا امتحان مکن
 زیرا که نیست نقد مرا حاجت محک
 تا بفگرم بچشم تو پنهان ز مردمان
 خواهم شود نشانه تیر تو مردمک

^۱ This poem is quoted by Abul-Fazl in the Akbar-Nama, Vol. I, p. 336.

ملک تو گشت خسروی ملک جان و دل
 دست قضا بنام بتان چون فکند جک
 جز بر قد تو راست نیامد قبای ناز
 تا غنچه را ز اطلس فیروزه شد قدک
 روز قببق سپهر برد قوس زرنegar
 طیار از شهاب و دو قطبش زه و پلک
 کز روی دست پیشکش صفدری کند
 کز سهم او فتاده بخورشید دل طپک
 شاه جهان محمد اکبر جلال دین
 کو حرف ظلم از ورق چرخ ساخت حک

از بهر فتح کار وی از لطف کار ساز
 نی احتیاج لشکر و نی حاجت کمک
 در مهد تربیت ز امین امان او
 ایمن شد از مکید مکان طفل شیرمک
 رطب اللسانم از رطب وصف او مداء
 بادا پناه نخل قدش صاحب فدک
 هر گه برآمده سوی بحر از پی شکار
 تا صید شست و دست کفد ماهی و بطک
 از شست و دست او دو کشتش دیده تیرو شست
 در بحر چرخ و ساحل دریا بغیر شک
 آن از کشتش درآمده در سیف سماک
 وین در کشتش برآمده از دیده سمک

در چابکی یکی چو نبود ز صد هزار
 نی صد هزار بلکه هزاران هزار لک
 همچون ستاره که بود بر سر شهاب
 تیرت ندوی نقره بدر برود بر ملک
 تیرت بهر کدو که مثال تفک رسید
 گردید چون بشناس زده مهره تفک
 صباغ کارخانه قدرت ز روی قدر
 بهر قدرت ز اطللس گردون کند قدک
 گر خسروان بحرف تو افگشت می نهند
 خواهند حک زنند ولی میزنند جک
 از قوت تو مغز غضنفر خورد شغال
 وز قدرت تو شهر شاهین کند بزک
 از عدل تو بپاز تعظم کند تذرو
 وز حکم تو بباشه تحکم کند کرک
 از هیبت تو مور درد شیر را جگر
 وز سطوت تو پشه زند پیل را کتک
 ترک فلک بقصر جلال تو پاسبان
 خیل ملک سپاه جمال ترا یزک
 هم بام چرخ چرخ جلال ترا تعز
 هم فصر عرش مرغ علو ترا کتک
 از سعی باز دار جلالت بیک نفس
 باز سفید صبح برون آمد از تولک
 در بزم احترام تو افلاک نه طبق
 برخوان احتشام تو خورشید یک چورک

هم دست تو ز موج دهد بحر را سمور
 هم لطف تو ز برف دهد کوه را ایوک
 زین شد هلال و مهر و مه از هر طرف جفاک
 آمد شهب عیان و ز پروین برو تو بک
 جوڑا دهانه کشت و گل افشار شد نبات
 شد راس کلکی و ذنب شد درو سک
 قوس قزح قلاده قطاسش عمود صبح
 آنکه شفق عنابی زردوزی برک
 تفکش ز کهکشان شد و از فرقدان رکاب
 تا زمین نهند بهر تو بر توسن فلک
 آن قلزمیست بحر نوال تو کاندرو
 باشد قطار بختی افلاک اشتراک
 شکر خدا که خوشدلی از دولت پدر
 شکر دگر که فارغی از کلفت عمک
 بیرم غلام تست بهر کشوری که هست
 خواهی دمشق خواه حلب خواه بعلبک

تا ابر نو بهار ز تاثیر نامیه
 پیوسته سرخ و زرد کند باغ را خجک
 هم سرخرو محب تو در رنگ لاله باد
 هم زرد رو عدوی تو همرنگ اسپرک
 رقص خوشخرام تو هر دم بصد مقام
 اسپ نوای خصم تو افتاده چون خرک

پای موافقان تو بر هشتمین سپهر
جای مخالفان تو در هفتمین درک

زهی دوزلف تو غارت نمای کشور دین
زهی دو چشم تو حیرت مزای اهل یقین
بفغشته سنبیل زلف ترا کمیده غلام
عزاله غمره چشم ترا غلام کمین
اسیر تست پری چهرگان عرصه هفت
غلام تست سہی فامتان کشور چین
بخانه دل اهل یقین تو شمع مفیر
به درج سیئه ارباب دین چو در ثمین
زمان زمان روم از خود و دمبدم نگر
کہ لحظه لحظه کشد غمره تو خنجر کین
نہال فد تو زینت فزای زین خدنگ
کمند رلف تو مردم ربای خانه رین
فریب داده بدل آن دو نرگس جادو
فرار برده ز جان آن دو سنبیل مشکین
چفین جمال نکو در جهان نمی بیانم
کہ دور آفت چشم ند از جمال تو دور
(sic) ز اوج حسن اگر سر بر آسمان ساینند
مدای تو همه مهوشان روی زمین
در نگانه جمیل زمانه دریا خان
کہ هست مملکت خوبیت بزیر نگین

بخندمت تو دل گلرخان لاله عذار بدرگه تو سر مهوشان زهره جبین
 مرا ز جان و سرو دین و دل عزیز تری مدای تو سر و جان و نثار تو دل و دین
 اگرچه بیست و پنجم بقدر نیم لری کرم بوصف رخت بگذرد شهر سنین
 بعرض حال توجه کنم که مستغنیست عروس حسن و جمالت ز زینت تحسین
 بتا قریب بسالیست کز وصال تو دورم برین شدست بخونریز من سپهر برین
 ازان زمان که فداوم ز درگه تو جدا بآه و ناله انیسم بدر و غصه قرین
 مرا نه خاطر خرم مرا نه سینۀ شاد مرا نه روز قرار و نه شب بود نسکین
 گهی ز هجر بگیریم به نعرهای بلند گهی ز درد بغالم بنالهای حزین
 اگرچه هست جدا از مه جمال توام خرابی دل بیخان و مان بدین آئین
 ولی بمذهب اهل وفا گفتم گارم که زنده بی لب لعل تو مانده ام چندین
 گناه گارم و امید عفو می دارم بجرم بنده چه بینی بعفو خویش ببین
 اگرچه از غم دوری و درد مہجوری ندیده روی تو جان داد بپریم مسکین
 ز اهل درد دعای بقای حسن ترا اجابتست بآمین جبرئیل امین
 هزار سال بمان در کمال حسن و جمال برای خرمی جان عاشقان آمین

ذات تو که در کف کمالش نرسد کس
 از وصف مبراست تعالی و تقدس
 فکر همه تعظیم تو و اسم تو اعظم
 فکر همه تقدیس تو و ذات تو اقدس
 نی واقف اطوار تو اشباح مطهر
 نی کاشف اسرار تو ارواح مقدس
 لطف و کرم دادۀ درویش و توانگر
 که خرقة پشمینه گهی جبۀ اطلس

درگاه ترا پیر زحل هندوی دربان
 هندوی ترا ترک فلک بنده چرخس
 نفسی که برای تو کند ترک نغایس
 او در همه آفاق ز انفس بودا انفس
 صنعت بسر خامه تقدیر بیاراست
 رخسار دلارای بابروی مقوس
 از حسن دلارای تو در ناز و نیاز اند
 پیران کهن پوش و جوانان ملبس
 که نشاء اثار تو در سبزه نوخیز
 گه پرتو رخسار تو در لاله نورس
 آن لحظه که از دمدمه روز قیامت
 کردند خلائق بدمی ابکم و اخرس
 فریاد کفان جمله سر از پا نشناسند
 از لطف بغریاد من بی سروپا رس
 چون بیم دلسوخته را جز تو کسی نیست
رحمی بمن سوخته بیدل بیکس

جذبۀ عشق میکشد سوی توام ز هر طرف
 محنت هجر میکشد رحم کن ای شه نجف
 در دل مقبلان بود مهر تو ورنه کی شود
 نام تو نقش هر نگین عشق تو در هر صدف
 جان که بود شریفتر گوهر مخزن دلم
 فرش ره سگان تو گر شودم زهی شوف

اختر برج هل اتی گوهر درج لا فنی
 شاه سوار لوکشف کنج نثار من شرف
 گلبن گلشن صفا سرو حدیقه وفا
 راهنمای انما مزده رسان لا تخف
 منتظران صبح را مهر رخ تو مفتظر
 معتکفان شام را خاک در تو معتکف
 مهر شود اگر نشد مشتری جمال تو
 ناشده روز در میان تیر زوال را هدف
 پیر فلک بعمر خود بسته ولی نیافته
 مادر امهات را مثل تو دیگری خلف
 قصه دیو و بند او هر که شنید داندت
 سابق حال ماضی وقت ما سلف^۱
 از ره اعتقاد کن صرف ره سگان او
 بایرم اگر نمی کنی عمر عزیز را تلف

تا سرو دید نازکی آن نهال را از سر بهاد دغدغه اعتدال را
 سودای کابل و غم زلف تو ای پری دیوانه ساخت خلوتیان خیال را
 دارم خیال کام دلی زان دهن ولی ندوان خیال بود خیال محال را
 چون خود مثال آهوی وحشی رمیده ام با خود چگونگی رام کنم آن غزال را
 هر بیدلی که محنت شام فراق دید دانست قدر نعمت صبح وصال را

¹ This line is defective in the MS. Perhaps the original verse ran as follows:—

سابق حال ما ماضی سالف وقت ما سلف

فکر میان و سر دهانت ز روی حال در هم شکست سلسلهٔ قیل و قال را
 بپریم بگو که صورت حال مقال تو در قید قیل و قال کشد اهل حال را

خوبان چو دلم زار دگر نیست شما را زار دگر و بار دگر نیست شما را
 بازار شما با دگران گرم و لیکن چون بغده خردار دگر نیست شما را
 زمین گونه که با مهر و وفا کار ندارند جز جور و جفا کار دگر نیست شما را
 ما را برة عشق ز غم خوار مدارید چون عاشق غمخوار دگر نیست شما را
 بسیار جفا بردل بیرم نه پسندید چون یار وفادار دگر نیست شما را

بادشاه کشور خوبی محمد صادقست
 یوسف کنعان محبوبی محمد صادقست
 حسن یوسف خوبی او را کجا بیند بخواب
 این که میگویم باین خوبی محمد صادقست
 آنکه همچون یوسف صدیق از دیدار او
 کرد نتوان صبر یعقوبی محمد صادقست
 قامتش دل میبرد هر دم با سلوب دگر
 سرو باغ نادر اسلمی محمد صادقست
 کیست پریم آنکه محبوب دل پر خون ما ست
 غنچه گلزار محبوبی محمد صادقست

میخانه که جای طرب افزای لطیفی است
 خوش جای لطیفی است عجب جای لطیفی است

سر منزل پاكان جهان است ازان رو
جائی بصفائی فرح افزای لطیفی است
ارام نگیرد دل میخواره بجائی
زین گونه که هر جانب او جای لطیفی است
چون منزل رندان می آشام نباشد
هر جا که مقام خوش و ماوای لطیفی است
صحرای دلم جلوه که لاله رخاں شد
از بهر تماشای توصحرای لطیفی است
بربود تماشای لطیفی دل مارا
بدرم دل مارا چه تماشای لطیفی است

بی سخن داعیه خون منش معلوم است
نیست پنهان که ز رنگ سخنش معلوم است
پیرهن نازک و از وی بدنش نازکتر
نازکی بدن از پیرهنش معلوم است
گرچه طوطی شده مشهور بشیرین سخنی
باوجود لب شکر شکنش معلوم است
صورت حال نیست که از غایت لطف^۱
دانه خال ز سبب ذقنش معلوم است
پیش لیلی نبود محنت مجنون مجهول
نزد شیرین الم کوهکنش معلوم است

^۱ This line is defective in the MS. I suggest the insertion of پنهان after حال.

راز در غنچه شیرین سخفش پنهانست
 ناز در طره عنبر شکش معلوم است
 با خرام قد رعنائی تو در گلشن ناز
 جلوه سرور و هوای چمنش معلوم است
 بیزم از آتش دل سوزد و روشن نکند
 که بآن شمع بتان سوختش معلوم است

شاه من از برای خدا زین گدا مرنج سوگند میدهم ز برای خدا مرنج
 چون نسبت محبت ما بی نهایتست اندک حکایتی که شنیدی ز ما مرنج
 از بیدلان هزار خطا عفو کرده اند از ما نرفته در نظرت یک خطا مرنج
 زین بیش نیست تاب صبوری خدا ایرا یا خون من بریز همین لحظه یا مرنج
 بیزم اگرچه نیست وفا رسم دلبران دانی که نیست دلبر ما بیوفا مرنج

ماه‌ی چو عارض تو مقرر نمیشود
 سروی به قامت تو برابر نمیشود
 سر خاک گشت در ره عشق تو و هنوز
 سودای خاک پای تو از سر نمیشود
 ناچار خو نمکنت هجران گرفته‌ایم
 چون دولت وصال میسر نمیشود
 نقاش جان بلوح جمالت کشیده است
 شکلی که جز ترا مقصود نمیشود
 کنگ قضا رفم زده در حسب حال من
 هر نقس آرزو که مصور نمیشود

بیرم بده رضا بقضائی که رفته است

چون کارها خلاف مقدر نمیشود

گرد آن کاکل اگر باد صبا میگردد سبب تفرقه خاطر ما میگردد
هر نفس گرد سر کاکل او گشته صبا همه اسباب پریشانی ما میگردد
خاک بر سر کفم از غم شده در آتش و آب که بگرد سر او باد چرا میگردد
تالبدش از دل پر خون رگ جان باز کشاند خون گرفته دل من گرد بلا میگردد
بیرم از کاکلش آویخته موئی بخیال همه جا سایه مثالش ز قفا میگردد

پیک صبا پیام مرا پیش یار بر شرح غمی ز من بسوی غمگسار بر
این چشم همچو کاه مرا از ره کرم بردار ازین دیار و سوی آن دیار بر
آنکه پی نظاره بیگاه و گاه او با کاه گل پیام سواش بکار بر
حلوای خوان چرب زبانان هند را این قند پارسی ز سوی قند هار بر
خود را به بیقراری دل داده ام قرار با آن قرارگاه دلم این قرار بر
دارم هزار داد ز بیداد روزگار از راه لطف بر در او زینهار بر
ای نامه برز نامه شوقم میبچ سر این نامه را ز من بر آن نامدار بر
از روی درد شرح غمی کرده ام رقم حرف دروئی ز خامه من یادگار بر
بیرم ز باغ چرخ مجو میوه مراد چون کس نخورد از ملک بی مدار بر

سودا زده و بی سرو سامان شده ام باز آشفته و بد حال پریسان شده ام باز
نا یافته از شادی وصل تو حضوری دردا ده اسیر غم هجران شده ام باز
نا کرده تحمل غم خود کرده ام اظهار از کرده و نا کرده پسیمان شده ام باز

محنت زده درد فراقم عجیبی نیست گر مرتکب ناله و افغان شده ام باز
 بیوم سرو سامان مطاب از من مجنون کز عشق بتی بی سرو سامان شده ام باز

ای همه فتنه دوران ز قدم تا کاکل
 لیک در فتنه گری از همه بالا کاکل
 زان دو لب یک سخفم گوی که روز دوسه را
 یا نمای فدت میکشدم یا کاکل
 کشور جان مرا ناخده پنهان فامت
 راز پنهان مرا ساخته پیدا کاکل
 کاکل بافته اش را الفی یافته ام
 زان سبب کرده بجانم چو الف جا کاکل
 کاکل و حلقه زلفس که بود صورت آه
 بهمین آه مرا ساخته رسوا کاکل
 گره کاکل ازان باز کشائی که ترا
 جمع گردد ز پریشانی دلها کاکل
 صد گره در دل ازان کاکل پیچان دارم
 بکشاید دل من نا بکشد وا کاکل
 گه شود بر سرمین باعث غوغا فامت
 گه بود در دل من مایه سودا کاکل
 بیروما تازه کفد مشک مکرر دل و جان
 زان بکمرار کفم دمیدم انشا کاکل

در دل خیال نازک دل دوز آن نهال منزل گرفته همچو الف در میان دال
 یارب چه پیکری تو که صورت نگار عقل صورت ندیده چون تو در آئینه خیال
 سروی چون توز گلشن ایام بر نخاست از فوق تا قدم همه در حد اعتدال
 در حلق تشنه ام دم آن تیغ آنداز خوشتر بود ز چاشنی شربت زلال
 بیوم کمال فهم حسن چسبیت خامشی با آنکه در سخن گذرد از حسن کمال

گر بر آرم شعله از دل دهان میسوزدم
 در نهان دارم درون سینه جان میسوزدم
 فی المثل گویا زبان من سخن گو اخگر است
 بس که شرح آتش عشقت زبان میسوزدم
 از وجودم مانده مشقت استخوانی و هفوز
 داغ هجران تو مغز استخوان میسوزدم
 روز و شب از دود آه و آتش دل روشنست
 این که عشقت آشکارا و نهان میسوزدم
 بپرما آن بلبل بیخا و مانم در فراق
 کز دل پر سوز هر شب آشیان میسوزدم

پیش آی که قربان سراپای تو گردم
 بگذار که گرد قد و بالای تو گردم
 مفتون لب لعل شکرخای تو باشم
 مجنون سر زلف سمن سای تو گردم
 گردی شوم و زیر قدمهای تو افتم
 هر جا که روی خاک کف پای تو گردم

هرگز نكتم گرمي عشق تو فراموش
 پيوسته بدل داغ تمناي تو گردم
 بينم رخ زيباي تو زائينه عالم
 هر سو كه بگردم بتماشاي تو گردم
 روم از طرف روي دلاري تو بينم
 هند از هوس زلف چلپيبي تو گردم
 چون سرمه برد گرد كف پاي تو بپر
 گر دولت آن نيست كه همپاي تو گردم

عمر يست مبتلاي بلای تو بوده ام رسوای عالمی ز برای تو بوده ام
 پيوسته در كمند بلای توام اسير تا بوده ام اسير بلای تو بوده ام
 هر سو كه رفته ام بهوای تو رفته ام هر جا كه بوده ام برضای تو بوده ام
 هرگز خلاف رای تو كاری نكرده ام تا بوده ام موافق رای تو بوده ام
 محزون عشق جنگله موی تو گشته ام مفتون زلف غاليه ساي تو بوده ام
 گفتم چرا به مجلس اغيار بودم خنديد و گفت بهرجفای تو بوده ام
 بپر فداي خود بدعا خواست بهر تو يعنی كه در دعای بقای تو بوده ام

نگارا بغير تو ياری ندارم بجز فكر وصل تو كاری ندارم
 چنان اختيار وفای تو كردم كه ديگر بخود اختياری ندارم
 ز عشقت مرا اختيار تمامست اگر پيش تو اعتباری ندارم
 ز بدنامي تست اندیشه ورنی ز رسوائی خویش عاری ندارم
 اگر از تو پرسند تعظيم بپر بگو مثل او خاكساری ندارم

عمریست که در جان غم سودای تو دارم
 دل در خم گیسوی سمن سایی تو دارم
 فردای قیامت که سر از خاک برآرم
 چون لاله بدل داغ تمنای تو دارم
 نقد دل و جان گر طلبی از سر اخلاص
 بالای دو دیده بته پای تو دارم
 گفتم ز چه پروای من زارنداری
 در خنده شد و گفت چه پروای تو دارم
 از سرو و صنوبر نکشاید دل بی‌رم
 زانرو که هوای قد و بالای تو دارم

بروی او گناهی جز نگاه خود نمیدانم
 نمیدانم چه بد کردم گناه خود نمیدانم
 چه میسوزی بتاب قهرم ای خورشید مه رویان
 که غیر از سایه لطف پناه خود نمیدانم
 خریداری بعشقت غیر جان خود نمی دانم
 هواداری بکویت غیر آه خود نمی دانم
 امیدم از تو بسیارست شایه من چو میدانی
 که جز خاک درت امیدگاه خود نمی دانم
 گنه گارم به پیش یار بی‌رم لیک بر رویش
 گناهی جز نگاه گاه گاه خود نمی دانم

از باد شد آن طرء طرار پریشان یا شد بهوا نافه تاتار پریشان
 در سایه شب جمع شود پرتو خورشید هر که شود از کاکل او تار پریشان

جمعست دلم در خم آن طره شبرنگ دل گم شود آری بشب تار پریشان
 در باغ پریشانیم از نکست گل نیست شد بوی تو در ساحت گلزار پریشان
 کم نیست پریشانیم از جان گرفتار بسیار گرفتارم و بسیار پریشان
 تا چند پریشانی گرفتار تو بیرم خوش نیست ترا این همه گرفتار پریشان

ای برده اعتدال ز قدت نهال حسن
 از لطف قامت تو بود اعتدال حسن
 خورشید را زوال بود در حد کمال
 خورشید بی زوال توئی در کمال حسن
 چون حسن ز آفتاب جمالت کمال یافت
 یا رب مباد تا بقیامت زوال حسن
 از مطلع وصال تو فیروز روز عشق
 وز مصحف جمال تو فرخنده فال حسن
 ای من غلام دیده وری کز کمال دید
 بیند کمال حسن ازل در جمال حسن
 بیرم مکن تخیل فرزانی دگر
 دیوانگی خوشست چو کردی خیال حسن

یکتائی سفید لطیف تو بر بدن
 مانند شب نمی است که افتاده بر سمن
 یکتائی و کشاده بران تار کاکلت
 چون سنبلی است و شده بروی نسترن
 یکتائی و درون وی آن چشم نازنین
 جان در میان پرده دل ساخته وطن

چون بر بدن تقرب یکنائی تو دید
در پرده سوخت مردمک دیده‌های من
بیرم که چشم خویش بیکتائی تو دوخت
از دل کشید رشته جان بهر دوختن

چو گرد باد روم سوی آستانه او باین بهانه بگردم بگرد خانه او
بآن امید که روزی گذر کند بسرم هزار سال نهم سر بر آستانه او
بگرد خانه او در دمی که خاک شوم کنید خاک مرا هم بگرد خانه او
چنان زبانه زد از سوز سینه آتش دل که سوخت خرمن عمرم بیک زبانه او
کبوتر حرمش گر شود حواله من بچشم خویش کنم فکر آب و دانه او
جوانهایش که برگرد او همی گردند به از هزار جوانست هر جوانه او
ز سوز سینه چو بیرم سخن کند پیداست نشان داغ دل از حرف عاشقانه او

همیشه درد و ملامت کشیده ام از تو
بلا و محنت بسیار دیده ام از تو
رسیده است بسی نامرادیم ز رقیب
اگر دمی بمرادی رسیده ام از تو
بهار حسن و جمالی ولی چه سود که من
بعمر خود گل و صلی نچیده ام از تو
وفا و مهر تو هرگز نمیروم ز دلم
اگرچه مهر و وفائی ندیده ام از تو
ز بزم عیش و فراغت رمیده چون بیرم
بکنم محنت و غم آرمیده ام از تو

من کیستم عنان دل از دست داد؟ از دست دل براه غم از پا افتاد؟
 دیوانه وار در کمر و کوه کشته بی اختیار سر به بیابان نهاد؟
 هم چشم جان بصورت جانان کشود؟ هم خون دل ز دیده گریان کشاد؟
 نا دیده غیر دیده غم دیده ساغری ناخورده بعد خون دل ریش باد؟
 گاهی چو شمع ز آتش دل در گرفته گه چون فتیله در دل آتش فتاد؟
 هم خارها بدیده پر خون شکسته هم داغها بسینه محزون نهاد؟
 بیرم ز فکر اندک و بسیار فارغیم هرگز نگفته ایم کمی یا زیاده

داغی که بران لعل ز بت محاله نشسته
 زخمی است که بر برگ گل از ژاله نشسته
 از سوز غم عشق سویدای دل من
 چون داغ سیاهی است که بر لاله نشسته
 گرد کمر آورده مگر صحبت سیمین
 یا ماه شب چارده در هاله نشسته
 آن خال سیه بر طرف آهوی چشمش
 چون هندوی صیاد بدنباله نشسته
 بیرم که خموشست جدا زان گل رخسار
 چون بلبل ز او پست که از ناله نشسته

جسم لطیف او ته پیراهن سیاه باشد میان ابر سیه روشنی ماه
 آن مه نمود رخ ز گریبان پیرهن یا سر کشیده یوسف مصری ز قعر چاه
 دیدم فروغ آن بدن از پیرهن بلی طالع نمود روز سفید از شب سیاه
 مه با تو مشتبه نشود آفتاب هم چون نیست در کمال جمال تو اشتباه

عمر از پی نگاه تو خواهند مردمان من جان خویش میدهم از بهر یک نگاه
بیرم که در وفا ز سگان کمین تست او را بخوان بسوی خود از لطف گاه گاه

تا عکس خط و لعل تو در جام فتاده
بر عکس هلال و شفق و شام فتاده
غلطیدن آن چشم سیاه در خم مرغان
چون آهوی مستی است که در دام فتاده
در نفی قد و زلف بتان زلف و قد او
پیوسته بهم چون الف و لام فتاده
تا کفر خط از مصحف روی تو برآمد
بس فتنه که در حلقه اسلام فتاده
ایام پریشانی من از شب زلفت
در رنگ پریشانی ایام فتاده
نام رزق و زهد میگیرد که بیرم
بی قید و خرابی و بدنام فتاده

ای که در کوی وفا جانان من بود
همدم و هم صحبت و هم خانه من بود
چون پری پیش نظر هر که ظاهر گشته
وحشت افزای دل دیوانه من بود
خانه در خلوت سرای سینه من کرد
همچو کنجی ساکن ویرانه من بود
که من از روی محبت بوده ام در خانه ات
که تو از راه وفا در خانه من بود

تا بآخر آشنای خویش دانستم ترا
 نیک چون کردم نظر بیگانه من بوده
 گفتم از عشقت برسوائی شدم افسانه
 گفت بپریم شکر کن افسانه من بوده

شدی یارم و لیکن شیوه یاری نمیدانی
 دلم برده‌ی ولی آئین دلداری نمیدانی
 ترا زان از گرفتاران محنت نیست پروائی
 که هرگز محنت و درد گرفتاری نمیدانی
 ز تو بر خوی من آئین دلجوئی نمی آمد
 که میدانم بجز رسم دل آزاری نمیدانی
 هزاران خوبرو هر سو اسیر خویشتن داری
 ولی هرگز طریق خویشتن داری نمیدانی
 بعرض حال خود بد نیست گفتار تو ای بپریم
 اگر مثل حریفان خوب گفتاری نمیدانی

دلاگر غم دلستانی نداری	اگر خضر وقتی که جانی نداری
اگر سیفیه ات لاله سان چاک نبود	ز داغ محبت نشانی نداری
ندانی باسرار خوبی رسیدن	اگر عشق زبیدان جوانی نداری
نداری ز سهم سعادت نشانی	اگر میل ابرو کمانی نداری
دلاگشت مشهور اسرار عشقت	ازین خویتر داستانی نداری
چه شد حالت ای بلبل زار کامنتب	چو شبهای دیگر فغانی نداری
به بپریم نظر کن که در ملک معنی	چنین عاشق نکته دانی نداری

کیم من از غم زلف نگاری سیه روزی پریشان روزگاری
 اسیری دردمندی بی نصیبی فقری بی کسی بی اعتباری
 ز قید عزت هستی خلاصی بخاک نیستی افتاده خواری
 ببازار ملامت درمیانی ز ارباب سلامت بر کناری
 عنان اختیار از دست داده ز دست عاشقی بی اختیاری
 گرفتار دل دیوانه خویش ز سودای سر زلف نگاری
 برین در چند کوبی کیست بزم غریبی نامرادی خاکساری

با رقیبان ستمگر آشنائی میکنی
 وز غریبان بلا پرور جدائی میکنی
 از سگان خویشتن بیگانه میسازی مرا
 این که با هر کس خیال آشنائی میکنی
 هست از تاثیر تدبیر بد آموزان تو
 از تو نبود این که میل بیوفائی میکنی
 در نهانی باده می نوشی بیاران دگر
 پیش ما اظهار زهد و پارسائی میکنی
 بیروما در ملک صورت بادشاهی نیست خوش
 خوش بود گرد در ره معفی گدائی میکنی

خوش آنکه بما بار دگر بهل نشینی سختی ز میان دور کنی سهل نشینی
 بهل آمده و بهلا و حریفان دگر را بهلا و که تا در بر ما بنشیني
 باما بنشین جان کسی کاهل وفادیم سهلست که با مردم نا اهل نشینی

علم و ادب از حلقه اهل نظر آموز حیفست که در دایرهٔ چهل نشینی
بیرم چو جوانی همه در کاهلیت رفت سودی نکند این چله که در کهل نشینی

ای که سر تا بقدم صورت جانی داری
قرب جانی بمن و بعد مکانی داری
آیت غایت خوببست که در صفحهٔ ناز
زیر یکحرف دو صد راز نهانی داری
پیش روی تو عزیزان جهانند غلام
خویش را از چه سبب یوسف ثانی داری
بلبلانامهٔ سوسن چو کشودی بر گل
عرض کن آنچه سخنهاي زبانی داری
بیرم بفردهٔ آن خسرو خوبان شده
گرچه از شاه جهان رتبهٔ خانی داری

هر لحظه روی پهلوی اغیار نشینی
یکدم چه شود پیش من زار نشینی
صد گل شگفت ای گل نو خواسته هر سو
یکدم که بمصیبتی خار نشینی
صد بار روی جانب اغیار چه باشد
گر پیش من سوخته بکبار نشینی
آلودهٔ دخواهم نه شود دامن پاکت
حیفست که در دیدهٔ خونبار نشینی

برخیز و برون آی ازین تفرقه بیرم
تا چند میان غم و آزارا نشیني

اگر با دردمندان یار باشي	ز باغ عمر برخوردار باشي
ترا ای تازه گل نبود مناسب	که دیگر همنشین خار باشي
بیاران موافق باش همدم	چرا باید که با اغیار باشي
حسن لطف و احسانت عجب نیست	که مارا مونس و غمخوار باشي
دوای سیفۀ مجروح کردي	انیس خاطر افگار باشي
ازین خوشتر خیالی نیست بیرم	که دایم در خیال یار باشي

ای گل از بزم وصال دور بودن تا بکی
وز تماشای رخت مهجور بودن تا بکی
شهرتی دارد که در پیشست قبولي داشتم
این زمان مردودیم مشهور بودن تا بکی
دردمندی بهر یک نظاره سرگردان ز دور
بیش بیدردي ترا منظور بودن تا بکی
این که دلها را بدلها راه میگیرند هست
بفده را محزون ترا مسرور بودن تا بکی
ای ز رویت دیدهای مردمانرا روشني
دیدۀ بیرم ز تو بی نور بودن تا بکی

حرفی نفوشتي دل ما شاد نکردي
ما را بزبان قلمی یاد نکردي

آباد شد از لطف تو صد خاطر ویران
 ویرانه ما بود که آباد نکردی
 بریاد تو صد بار کنم فاله و فریاد
 فریاد که یکبار مرا یاد نکردی
 آن لحظه که بختم بوصول تو رساند
 فریاد بر آرم که چه بیداد نکردی
 ای کرده فراموش ز غمخواری بایرم
 حرفی ننوشتی دل ما شاد نکردی

ای روشنی دیده خونبار فلانی ای خرمی خاطر افکار فلانی
 بیطاقتم از درد جدائی چکنم آه با صبر کم و محنت بسیار فلانی
 شبها بدرت زاری من بیجهتی نیست غافل مشو از حال من زار فلانی
 بیمارم و افتاده براهت گذری کن سوی من افتاده بیمار فلانی
 بایرم ز دل زار گرفتار بلا شد رحمی بدل زار گرفتار فلانی

فردیات

ای که بی رویت زمانی آرمیدن مشکست
 وه که نادیدن قرا دشوار و دیدن مشکست

هست ذرات جهان آئینه طلعت دوست
 هر کجا مینگرم در نظرم طلعت اوست

بگلشن هر طرف کان سرو گلرخسار میگردد
دو چشمم از برای دیدن او چار میگردد

گشته در صحرای رسوائی علم چون گرد باد
عاقبت سر در بیابان عدم خواهم نهاد

وصل حبیب و دیدن روی رقیب را
میخواهم از خدا و نمیخواهم از خدا

شیوه فتنه ز چشم سیهش معلوم است
گوشه فتنه گری از نگهش معلوم است

تا چند نظر جانب اغیار توان کرد
در هر نظر آزار من زار توان کرد

در عشق نکویان دم بیغم نتوان زد
خونابه توان خورد ولی دم نتوان زد

تا سرو شد بگلشن ایام سرفراز
جز بر قد توراست نیامد قبای ناز

ای ز خورشید رخت عالم پراز نور حضور
ماه رخسار تو چون خورشید در عین ظهور

ما داغ عشق بر دل شیدا نهاده ایم
دیوانه وار روی به صحرا نهاده ایم

در دیده بجز نقش خیال تو نه بینم
آن روز مبادا که جمال تو نه بینم

عمیست که جان در شکن موی تو دارم
دل در گره جعد سمن بوی تو دارم

بیدل و دیوانه ام در گوشه ویرانه
کرده ام پیدا برای خود ملامت خانه

دارم چنان امید که فیوم لا یزال
بار دگر نصیب کند دولت وصال

تیر تو ساخت مردم چشم مرا نشان
تا بنگرم بچشم تو پنهان ز مردمان

بخيال قد و بالای تو ای تازه نهال
نه چنان زار و ضعیفم که درایم بخيال

از وصل گلم خاطر محزون نکشاید
گلرا چه کنم آرزوی روی تو دارم

آنچنان کز روی بد دورست چشمان خوش
 باد یارب چشم بد از روی نیکوی تو دور

مقطعات

ایا رفیع مکانی که باز همت تو
 فراز کفره عرش آشیان دارد
 تو آن شهی که ز دل منت دعای تو
 بجان خویش نهد هر کسی که جان دارد
 فدای نظم تو هر لؤلؤئی که بحر دهد
 نثار نثر تو هر گوهری که کان دارد
 کواکبت طرب و عیش هم رکاب آرد
 مواکبت ظفر و فتح هم عنان دارد
 غبار کوی تو شد توتیا و دیده من
 امیدواری ازین خاک آستان دارد
 بچشم اهل صفا روشن است چون فانوس
 کسی که ظاهرش از باطنش نشان دارد
 به پیش نور ضمیرت جو غنچه لاله
 چگونه داغ دل خویش را نهان دارد
 همیشه تا فرح امن و حزن حادثه است
 خدایت از همه احداث در امان دارد
 زبان شکر تو نیرم چگونه بکشد
 اگر جو سوسن آزاده صد زبان دارد

زهی ذاتی که می بینم جهانی بتو راجع ز اطراف و جوانب
تو در حفظ مراتب بی نظیری چه داند غیر تو حفظ مراتب
نظیرت گر نویسد کاتب دهر نماید از قبیل سهو کاتب
بود پرورده لطف عمیمت خلائق خواه حاضر خواه غایب
مناصب گرچه افرو بود ازین پیش ترا از جمله اعیان و اقارب
نزود اکنون بالطاف الهی مناصب بر مناصب بر مناصب
مبارک بر مبارک بر مبارک مناسب بر مناسب بر مناسب

ای خواجه که از پی جاه و جلال خویش
بر مال بیوها و یتیمان کنی طمع
تا عَزَّ مَنْ قَنَعَ شده نقش نگین ترا
دارند اهل فقر ز دست تو صد جزع
عزتو چون ز خواری اهل قداعتست
آن به که نبودت بنگین عَزَّ مَنْ قَنَعَ

شه مهوشان میر دلخوش که آمد دل من ز رویش چو مویش مشوش
چو ارفطرت پاک و حسن عقیده بدرویشی اخلاص خود یافت بیغش
صد دلخوشی کرد باشاه بیعت پی بیعتش گشت تاربخ دلخوش

گر تو خواهی که بمطلوب رسی بار عزیز
ساده بین باده بنوش و لب محبوب بنوش
ورنه تو نیز برو بر سر سجاده نشین
عُرس کن فرص بزن بانگ بر آور چو خروس

عبید نقش بندی آنکه دایم بیاران ساکن کوی لوندیست
 پدر نقاش و مادر نقش بندیست بدو معنی عبید نقش بندیست

رباعیات

ای آنکه انیس خاطر معزونی چون طبع لطیف خویشتن موزونی
 ای یاد تو من نیم زمانی هرگز آیا تو بیک من معزونی چونی

ای آنکه بذات سایه بیچونی از هرچه ترا وصف کنم افزونی
 چون میدانی که بی تو چون میگذرد چون میپرسی که در مراقم چونی

ای یار لطیف طبع پاکیزه سیر وی عمده اهل عشق و ارباب نظر
 چون از رخ من نور حضوری طلبی می آرمت از تیرگی هجر بدر

ای خسرو پاک طبع پاکیزه گهر وی پاک نظر ترین ارباب نظر
 از روی خودم نور حضوری بنما تا آردم از تیرگی هجر بدر

ای کوی تو کعبه سعادت ما را وی روی تو قبله عبادت ما را
 خوش آنکه بجذب غایت سازی و رسته ز قید رسم و عادت ما را

ای واقف اسرار نهان همه کس وی در همه حال رازدان همه کس
 ای ذکر تو بر سر زبان همه کس وی نام خوش تو حرز جان همه کس

ای قبله عاشقان شیدا در تو صد روح فدای لعل جان پرور تو
آن شمع منوری که ارواح قدس گردند چو پروانه بگردد سر تو

ای در دلم از هر خم زلفت بندی هر بندی را بجان من پیونددی
در هر چه نظر کنیم مانند تو نیست مانند تو کس ندیده بی مانندی

ارباب وفا بلند و پست ایشانند
ار جام بقا مدام مست ایشانند
در معرض نیستی است هر چیز که هست
هست ایشانند^۱ و هر چه هست ایشانند

از خمر طلب نشاء هر امر که هست
جز خمر طلب نیست چه هشیار و چه مست
گر واسطه سرشت ما خمر نبود
خمرت چرا گفت خدا روز الست

جمعی به معارف حقایق مشهور جمعی ز سر کوی حقیقت بس دور
جمعی دگر از سر دو جهان کرده نفور هر طایفه را نوع دگر کرده ظهور

^۱ Badaoni gives—

گرد طلب معرفت خویش شوی
 باید که شب و روز یک اندیش شوی
 درویش مکمل اهل طلب
 درویش طلب باش که درویش شوی

رخسار تو مرآت صفا خواهم دید در وی همه انوار صفا خواهم دید
 امروز هوا ابر و تو چون خورشیدی آیا بچه تدبیر ترا خواهم دید

ای مخزن اسرار الهی دل تو وی مهبط انوار دل قابل تو
 چون مردم دیده جهان بین بادا در دیده اعیان جهان منزل نو

ای واقف راز آسمان دل تو وی کاشف اسرار نهانی دل تو
 با سوخته تشنه لبی رحم که هست سرچشمه آب زندگانی دل تو

ای چرخ برین بگوهرت گشته صدف در بندگی تو بادشاهان زده صف
 ما را شرف از لباس پوشیده تست آنرا که مشرفش نکردی چه شرف

در شهر اگرچه کوی و بازار خوشست
 اشجار مفرح است و انهار خوشست
 چون یوم خمیس است و هوائی است لطیف
 امروز طواف پیر انصار خوشست

نی موی تو شام قدر و ابرو مه عید وی چشم بد از رخ نکوی تو بعید
هر جند بود کل جدید لذه خوش نیست ترا صحبت یاران جدید

ای رفنه ز یاد من فراموشی تو وی گشته فراموش وفا کوشی تو
صد مرتبه را غیم دوری و درمی از دیدن و اسماع سرگوشی تو

I.

ای فتنه‌دا مستانه کوزونگ مظهر اشیا
 کوندیک ناری ذرات جهان عینیدا پیدا
 امطار دا هر قطرة کوزی حسفونگا ناظر
 اشجار دا هر برگ تیلی حمدینگا گویا
 کون چهره سے مهرینگ بوزیدین تولدی منور
 نون طرہ سی فہرینگ ییلیدین نلیدی مطرا
 بلبل بولوبان گل کیسی رخسارینگا واله
 پروانه بولوب شمع صفت حسفونگا شیدا
 زندانه قدینگ جلوسه سیدین فتنه‌دا وامق
 مسدانه کوزونگ عشوه سیدین غمزده عدرا
 اول لعل شکر خائیلہ مفتون سفا شیرین
 اول حسن دلارا بیلہ مجنون سفا لیلا
 جویان وصالینگ کیلیدان سرو خرامان
 حیران جمالینگ بولوبان مرکس شلا
 بیرنشاء لبیفگ جرعه سیدین ناده گلکون
 بیرلمعه یوزونگ پرتویدین لالہ حمرا
 بلبل تیلی تیل بلبل دیگ وصفیفکا ناطق
 نرگس کوزی کور نرگسی دیگ عینیفکا بینا
 بیرکوک ارا عین کرمیفگ ایلا دی روشن
 گه ذره و خورشید گهی قطره و دریا

مستغرق بحر کرمینګ خسرو [و] درویش
 پروردۀ خوان نعمینګ پشه و عفا
 بیرم دیمه توحید دیبان جانیکا مفت
 المنة لله تبارک و تعالی
 بیر غرۀ غرّا بیلۀ مین غرۀ که ناگه

یاروتی کوزومنی ینہ بیر مطلع غرّا
 کونگلوہ داغی داغی بیلہ اول نرگس شہلا
 آسودا^۱ سویدا دور و آہودا هویدا
 ہم قامتی منظور قیلیب سدرہ و طوبی
 ہم عارض پر نور قیلیب مکہ و بطحا
 ہم جلوة دا رخشیغہ فلک منزل اسفل
 ہم رتبہ دا قدریغہ دنی پایغہ ادنی^۲
 شاهي دور و خیل و حشمي فوج ملایک
 ماهی دور و خاک قدمی اوج ثریا
 بهری یوزیدین نور نورب دیدۀ یعقوب
 شوقي^۳ سوزیدین طور بولوب منزل موسی
 نقری یولیدا خاک بولوب ملک اسلیمان
 عل غمیدا چاک بولوب جیب مسیحا
 ہم گل یوزیدین پردہ گشا غنچہ خندان
 ہم یوز گلیدین نغمہ سرا بلبل شیدا

^۱ آسودا locative of آسو, another form of آس = the ermine

^۲ The MS. reads اولی, which must be the copyist's error for ادنی

^۳ MS. reads سوقی

نوشین لبیدین روح فزا بساده رنگین
 رنگین یوزیدین جلوه نما لاله حمرا
 هم باشیمه اول سرو سالیب سایه رحمت
 هم کونگومه اول مشک بولوب مایه سودا
 بیرم صفت اول شه لَوَّالْکَ دگیل کیم^۱
 مهری یوزیدین خلق قیلیب خالق اشیا
 هم مظهر اشیا دور و هم مظهر اسما
 هم مقصد اقصى دور و هم مطلب اعلى

II.

خوش قد و خوش اندام ییگیت^۲ یار محمد
 دلدار و دل آرام ییگیت یار محمد
 مذهب دا باری ایل بیله بیر طور چیقیشقان
 مشربدا می آشام ییگیت یار محمد
 اوز کامی بیله قان توکار ایل کامنی بیرمای
 خوبلار ارا خود کام ییگیت یار محمد
 گل اسلامای و گلبنی کورمای چو کورندی
 گل نوی و گل اندام ییگیت یار محمد
 هم طره سی دور پر شکن اول نوع که سنبل
 هم چهره سی گلفام ییگیت یار محمد

MS. points wrongly کم

^۱ MS. points throughout ییگیت. The correct reading must be ییگیت, which is equivalent to the Persian جوان. This poem is apparently addressed to a friend of the poet's named Yar Muhammad.

سرکشده بولوب عالم ارا تاپسادینک آرام
تا بار سنگا بیرام ییگیّت یار محمد

III. [Also in MS. B.]

چون ایلاماس وفا کیشیگا دهر بی ثبات
خوش رهروی که ایلادی مطع تعلقات
چوگان عقل و گوی مَراست ایدنگ دورور
عالمدا بخشی لیغ بیله هر کیم چیقارسه آت
عم اوقلازی یمین و بساریمغه سانسلیب
یلدین اوجوب چیعارغه پایب مین عجب فذات
ای مادر کریم و یا حی ذوالجلال
کیم بار مطیع مریزگا ذرات کایذات
حمدینگ توکانماگی بینیبان بولسه^۱ نا ابد
شجار خامه بحر مداد و فلک دوات
توفکون ثنا و حمدیفگا ذاکر دورور یقین
زهاک خافاه ایلَه رهبان سومذات
بر گسنه لارغه مهرینگ 'ولوب موجب عذاب
سرگسند لارعه اطعودگ ایورور باعث نجات
بیرم نه کونگلی فقل دورور چهل زنگیدین
یارب که فتح 'یلکی بیله فغایفی ارشات^۲
مقصود و عمل دور انکا هجران بلاسیدین
موزعارغیل ° ائی ینگوروان مقصدیغه پات

^۱ MS. A reads بولسه

^۲ اوضاتمی = to break open

^۳ موزعارمق = to deliver

IV. [*Also in MS. B.*] ¹

ای خاک آستانینگ اولوب مجمع ^{۹۹}رسل
جمع رسلغه مهر رخونگ هادی ^{۹۶}سبل
سیندین تاپیب سعادت کونین الغ کیچیک
ای لطف بیرله ناعث ایجاد جزو و کل
یوقفور قدیگچه روضه رضواندا تازه سرو
انداق که دهر باغیدا یوزونگچه تازه گل
سیندیک جهاندا بولغالی تولید کایفات
توغمایدور امهات اناسی بیر اتا اوغول
تایماق محال پرتو مهرینگ بیله شرف
مرات حق نماسینی صاف ایتمایین ^۲کونگول
عاجز دورور کمال صفاقینгда کل عقل
قاصر دورور صفات کمالینгда عقل کل
ای خواجه ایلا بیر نظر مرحمت ده بار
بیرم کمینه قولارینگا کمینه فول

V.

حاشیه گلگون قراتاجینгда لعل آبدار
شمع بیرله شعله همدد دود ایله همیره شرر

¹ MS B adds between lines 4 and 5 the following verse:—

ناقنغه رنگ مهره خورتیدد انور ایلی
اول رنگ بولغالی اطلس افلاک بولسه جل

² MS. ایماین

هم قویاش بیرله شفق هم نون ارا توغمیش سهیل
 کورونور بیر آندا کورسانگاج اوزین اول شهسوار
 هم سعادت برجیدا قابنده مائه و مشتری
 هم بولوت دین آفتابی دور که بولمیش آشکار
 اوشبو شکل و شیوه بیرله چابکوم^۱ میدان ارا
 جلوه قیلغاچ باردی ایلکیمدین عنان اخیار
 ایستاما صبر و قراری همنشین مین زاردین
 کیم منگا عشق ایلکیدین بی صبر قالدی نی قرار
 یوفتورور عشاق ارا مین بی نوا دیک بیدلی
 چون میفینگ یاریم کیبی عالمدن کیم نیفک یاری نار
 دلبری توشین لبی سیمین تغه سنگین دلی
 نازنینی مه جبینی سرو فدی گلعدار
 کیم دورور اولکیم مین مسکین کدایی مین ایننگ
 شهریار کام بخش کامیاب و کامگار
 خسرو عادل همایون اول شه عادل که دهر
 بارچه عالمدین ایننگ آتیغه ایلار افتخار
 شاه جمجاه و سکندر حشمت و قیصر شکوه
 خسرو رستم دل و سلطان خاقان اقتدار
 اول که کیغیننی انگلا لذت گفتار دین
 مست لا یعقل بولور سوزلاردا عقل هوشیار
 توشگالی کوز روزنی دین اول فویاش نیفک پرتوی
 رفص 'یتار کونگنوم هوای مهون ایلاب ذره وار

بیرما طبع لطیفینه ملالی بولماسون
 سوز اوزاتما فیل دعای دولتیغه اختصار
 تا جهان بولغای الهی شادلیغ بیرله بولوب
 تغیری دین بیتکای آنگا هر لحظه فیض دیشمار

VI.

یغه کوزی غمیدین ناتوان دورور کونگوم
 رفیق و همدم آه و فغان دورور کونگوم
 اگرچه جزم ایماس وعده غه وفا قیلوری
 وفاغه وعده قیلور دین خوشان دورور کونگوم
 نوا چو تا پمادی عشاق ایچره مجنون غه
 جنون مقامیده هم داسنان دورور کونگوم
 ییلان کیمی چاقیم ایپ دیک همیشه تیل لاری دین
 رقیب دیو صفت دین گوزان دورور کونگوم
 ترحم ایله که بیرم دیک ایل صفت کوپدین
 سنی تیلاپ نیچه بیخشان و مان دورور کونگوم

VII. [Also in MS. B.] ¹

ییتماسون آسیب تی سرو خرامانیم سنگا
 ایسماسون ناد خزان گلبرگ خندا ایم سنگا
 باشینگا اویرولسا ² جان نا توانیم بی عجب
 چون تیلایدور صدقه بولماق ناتوان جانیم سنگا

¹ B adds between lines 4 and 5 the following verse—

بوق سنگا خوشلوق تیرک لیک دین نی دل خوش لوق منگا
 تاشورای ایم دی حزن حانیمدی حادایم سنگا

² pronounced *uyurulmek* from an old Turkish work *avurmek*, to turn = to revolve around.

یوقتورور بالله ملالینگ ایشیتورگا طاقتیم
 ییتماسون ناگه ملال آنکیز افغانیم سنگا
 تاسینی بی تاب ایشیتیم بس پریشان حال مین
 وه که ظاهر بولمادی حال پریشانیم سنگا
 هر جفا بولسه مین بی تاب غه بولسون نصیب
 یوقتورور تاب جفا خورشید تابانیم سنگا
 لبلارینگ وصفیدا بیرم شعردور آب حیات
 صحتی بیرسون آلهی آب حیوانیم سنگا

VIII. [*Also in MS. B.*]

یار دردی جان بیماریمدا بولغای کاشکی
 جسمی آزاری تر زاریمدا بولغای کاشکی
 گل یوزین کورگونجه رنج آسیبدین بی تاب رنگ
 یوز قیکان بو چشم خونباریمدا بولغای کاشکی
 زحمتی کیم اونددا دور کاش اول منکا بولغای نصیب
 صحتی کیم میقددا دور یاریمدا بولغای کاشکی
 لعل جان بخشی بی بیدر تبخاله مجروح ایتکوچه
 یوز جراحت جان افکاریمدا بولغای کاشکی
 اندا بولغان درد بولغای مینددا لیکن درد عشق
 اندکی یار جفاکاریمدا بولغای کاشکی
 بیرم اول آی فینگ هر آزاری حیاتی دور منکا
 نا تیریک مین نند آزاریمدا بولغای کاشکی

IX.

هر نيچه اى بيوفا و صلينگه لايق بولماسام
 عشق اهلـى بولمايين عشقينگدا صادق بولماسام
 قاپمايين سيندين مرادى اعتقاديم بولماسا
 سين منگا بولغيل مخالف گر موافق بولماسام
 عشق عالم قيديدين بولدى خلاصيم غه سبب
 نيتکاي^۱ ايرديم مونچه محنت بيرله عاشق بولماسام
 قوى که بيرم ديك ييراق دين جلوۀ حسنونگ کوراي
 هر نيچه اى بيوفا و صلينگه لايق بولماسام

X. [*Also in MS. B.*]

کورونور گلگون پر اول سرو خرامان باشيدا
 يانمايان دور شفق خورشيد تابان باشيدا
 يا طلوع ايتکان قوياشى دور مسيحا اوشنيدا
 يا قفات ياپغان تدروى دور سليمان باشيدا
 قامتى شمع شبستانيم دور و گلگون پرى
 شعله دور گويما شمع شبستان باشيدا
 سانچبان پر جلوه بير رختينگه ميدان سارى کيم
 سين كيلورسين ديب کوزوم تورث اولدى ميدان باشيدا
 قد و رفتارينگه کونگوم آنچه مايـل بار کيم
 يوق هواى جلوۀ سرو خرامان باشيدا
 کم ايماس بيردم خيال شعر بيرم باشيدين
 کورگالي شعرينـي اول شاه سخن دان باشيدا

XI.

ای چمن جان آرا سرو خرامان غینام^۱
 عمر گلستانیدا غنجه خندان غینام
 کوزگا مینی ایلماغان بیر نظری قیلماغان
 کونکلم آلیب بیلماغان دلبر نادان غینام
 هم اوزی یخشی غینه هم کوزی یخشی غینه
 هم سوزی یخشی غینه یار سخی دان غینام
 ای یوزی گل گل غینه وی ساجی سنبل غینه
 قیلما تغافل غینه بولما پشیمان غینام
 ای قدی چابک گینه وی لبی نازک گینه
 وی سوزی اوترک^۲ گینه وعده سی یلغان غینام
 واسطه دولت وصلیینگ اگر بولماسا
 محنت هجران ارا چقوسی دور جان غینام

XII. [Also in MS. B.]^۳

دردا که یار سورمادی میس خسته حالینی
 هرگز اینشیتمادیم فرح افزا سوالینی

^۱ In this ode the termination "*ghina*" or "*gina*" is a diminutive corresponding to the Persian *cha*; "*ghinam*" and "*ginam*" are, of course, this diminutive plus the possessive personal pronoun "*am*." See my edition of *Maham*, *Lughat*, pp. 120, 121.

^۲ *utruk* = a lie. Zenker under the word اوتروک falls into a curious error. He says L. T. (i.e., *Lughat-i-Turk*) gives فروغ and says consequently that *utruk* = *Glory* or splendour.—I presume فروغ is merely a misreading of دروغ.

^۳ MS. B. adds between lines 1 and 2 the following verse:—
 یمازی سوزار و اندین منفعل انکین * مین هیچ یلمادیم سبب انفعالینی
 and between 3 and 4 the following:—

عمروم قوباشی بولسه مقارن ذوالغنه * یارب که کورماین قوباشیم بینگ ذوالینی

کونگلموم مرض حرارتیدین مضطرب دورور
یا خود تیلای دور اول لب میگون دلاینی
آرماندا اولدوم آه نی بولغای ایدی اگر
بیر قاتلا کورسام ایردی مبارک جمالینی
وصل اتمه الی بولمغانیدین تاپارایدیم
هر لحظه خاطویمدا اولوم اتمالینی
گر بیر بلا مرضدن ایدی زار جسمیه
جانیمغه یوز بلا ایدی تاپمای وصالینی
بس مشکل ایردی بو مرض ایچرا تیریلماکیم^۱
گر سورغالی پییارماسا ایردی خیالینی
بیرم فراقینگ ایچرا مریض و ملول دور
خوش اول که دفع قیلسه وصالینگ ملالینی

XIII.

کوزوم اوچادور تا کورا آغای اثر آندین
کونگلم اوسادور^۲ کیم آلا آغای خبر آندین
وه کیم نظویم اوتروسیدا جلوه گر آبرماس
اول کیم کوتارا آلماس ایدیم بیر نظر آندین
لعلی اوتی گلگون سرشکیم نی قیلور تیز
ظاهر و ولادور قطره خون جگر آندین
بفید بلا قیلما دی طوفان سرشکیم
کیم یدر بیله کوک بولما دی زیر و زبر آندین

^۱ *an* = to be alive^۲ *usnaq* = to grow in size (croître).

بیرم که سراغ ایلاز ایدی اغزی نشانی
لعینسی سوروب^۱ بولدی سوزی مختصر آندین

XIV. [*Also in MS. B.*]^۲

مین زارغه سیندیک یفه بیر یار تاپیلماس
سین یارغه مندیک یفه بیرزار تاپیلماس
کوب زار سنگا بولدی گرفتار و لیکن
مندیک یفه بیرزار گرفتار تاپیلماس
عالمدا بیکییت کوب تاپیلور لیک سینگدیک
بیرحم و جفاجوی و دل آزار تاپیلماس
وه وه بونی سور دور که کونگول اسراماغ ایچورا
حسن اهلی ارا سین^۳ گیبی دلدار تاپیلماس
ایلدین طمع مهر و وفا ایلاما بیرم
چون عالم ارا یار وفادار تاپیلماس

XV.

ای بیخبریم خواه اینان خواه اینانمه
کوردی جگریم خواه اینان خواه اینانمه
گرچه گذربنگ بوق منگا بالله که سیندین
یوق تو گذریم خواه اینان خواه اینانمه
سو فتنه تور و اغویگ ارا جین تاپیلیب تور
ی فتنه گریم خواه اینان خواه اینانمه

^۱ *şürüp* from *şürmaq* to stain

^۲ B. adds between 2 and 3 the following —

یارب منگ صالح بوکندمه دورور کدمه * سرگشته بولوب موچه نیلا یار تاپیلماس

^۳ MS A reads wrongly حسن

سین بولغالی منظورمه و مهرغه هرگز
 توشماس نظریم خواه اینان خواه اینانمه
 سیندن خبریم بولغالی حقا که اوزیمدین
 یوقتور خبریم خواه ایغان خواه اینانمه
 یوق سین چه کیشی سیوگولوک ایل ایچره که یوقتور
 سیندیک سیوریم خواه ایغان خواه اینانمه
 بیرم کیبی یکسان کیچه دور زلف و یوزونکدین
 شام و سحریم خواه اینان خواه اینانمه

XVI. [*Also in MS. B.*] ¹

یوقتورور عالم ارا عشق اهلی دیک دنام ایل
 کام تاپمای دوست بین خلق ایچرا دشمن کام ایل
 گاه بزم عیشی دوران آفتی دین فوزغالیب ²
 گاه صبح وصلی هجران ظلمتی دین شام ایل
 گاه قویوندیک ³ غم بیابانیدا سرگردان اولوب
 تاپماغان بیردم ⁴ قرار و کورماگان آرام ایل
 گاه مجنون دیک جنون افراطیدین بیخود بولوب
 خاطرینغه بیتماگان آغاز ایله انجاء ایل
 گاه کثرت وحشتی افراطیدین دیوانه وار
 خلق ارا ظاهر قیلیب هم کفر و هم اسلام ایل

¹ B. add. between verse 1 and 2 the following line —

گاه ناری غیر بیرله ناده عشرت ایچیب - دم بدم خوناب حسرت 'لاکان آنه م یل

فوزعالمق = to be perturbed

ayur = گردباد, whirl-wind

² MS. A. reads wrongly هر دم

کاه وحدت باده سین تارتیب ارادت جامیدین
یوز تومان جمشیدغه جام ایلاکان انعام ایل
عشق ایلیدین مست و بیخود لوق عجب یوققور که باز
شوق بزمیدا سپهر افداحیسی اینکان جام ایل
پخته نول بیمره دیشیگا عشق اوتی سوزین دیما
کیم سو اوتغه کوپگانینگنی باور ایتماس خام ایل

XVII. [Also in MS. B.]

نیچه هجران غمیدین ناله و فریاد قیلائی^۱
حاصل عمرنی فریاد ایله بر باد قیلائی
نیچه کوز لوحیدا تصویر ایتیبان صورتیغی
دمبدم خاطر انینگ کورماکیدین شاد قیلائی
نیچه وصلینی تیلاب هجریدا خورسند بولای
نیچه امیددی بیلله جانیمه بیدان قیلائی
نیچه غربت ارا بیگس لیگ اوتی بیرله کوپوب
ماتمی ار کیبی وز حالیمه فریاد قیلائی
نیچه جانیمغه ساغینماسلیغیدین اوت توشوبان
آنی بیدر لیغیمدین کوپونوب یاد قیلائی
نیچه عسکید بوزوب صبر و سلامت وطنین
نیچه 'ندوه و ملامت' اویسن آباد قیلائی
نیچه 'لغیعه گروار' بولوب زار بولای
گیر که 'وزنی' بولا فیدیدین آزاد قیلائی
یمره یار وف' رسمعه معداد ایماس
یمدی جانیمنی جفاسی بینه معتاد قیلائی

^۱ میانی MS. B. ۱ s. 10, 11 on ۱۰ ۱۱

XVIII. [*Also in MS. B.*]

از بس که مهرینک آزیغیدین بیقرار مین
هر لحظه آه و ناله دا بی اختیار مین
مین زار بیقرار غه رحم ایت که متصل
عشقینکدا بیقرار و فراقینکدا زار مین
مسکین و خاکسار و غریب غه رحمی یوق
مسکین مین و غریب مین و خاکسار مین
بارمدا^۱ بار خاطر ایماس غیر طعنه سی
چون هرنی آئنه دور مین یوز انچه بار مین
دایم جنون و خلق ارا مجنون چه شهرتیم
رسوالیغیم نی عیب که دیوانه وار مین
قوللوقه گرچه معصیتیم بر کمال دور
اما کمال عفویدین امیدوار مین
بیرم جهاندا هیچ کیشیگا قویمان اعتبار
تاپسام حبیب حضرتیدا اعتبار مین

XIX. [*Also in MS. B.*]^۲

پری رخاینه قایتی^۳ هوا قیلیب بارا سین
که تیلبله لارنی عجب بی نوا قیلیب بارا سین

^۱ بارمدا = در باره من in respect of myself.

^۲ MS. B adds between lines 1 and 2 the two following lines:—

فغان که اوق کیمی تاشلاب براق و صالید—گ دین
فراق ایلکید قدیمنی یا قلیب ارا سین
کونگول سینوققور و یوق طاقت جفالیک—ن
شکسته کونگولمه جانا جفا قیلیب بارا سین

از سونو^۳ *anew* *از نو*

وصال دولتیدین آیریب مینیی وه کیم
 فراق محنتیغه مبتلا قیلیب بارا سین
 وفالیغ ایل ارا مین زارنی ساغینسا بولور
 چو ایتلاریفکغه مینیی آشنا قیلیب بارا سین
 صفای مجلس عشرت سنینگ حضورونگ اییدی
 حضور مجلسینیی بی صفا قیلیب بارا سین
 میغیی بو محنت ارا نا رضا قویوب باردینگ
 ولی رقیب نی اوزدین رضا قیلیب بارا سین
 بو طور قیلماغیل ای گل وفا طریقیی ایماس
 که بلبلونگ نی اسیر بلا قیلیب بارا سین
 باریب نگارینگ و یوز سوز ایله قاپیب بیرم
 فراق حرقیدین اوتغه یاقیلیب^۱ بارا سین

XX.

دم لطف او پر جفا دورور اول سرو سرفراز
 خوشنور عفات ایلاسا کوبتیین کوب آز دین آز
 سین غیر مجلسیغه بویب وصلیدین فروغ
 مین درد محفلیدا قاپیب هجر دین گداز
 تا کی جفای هجر ایله تشریف وصلدین
 مین خاکسار نوغا مین و غیر سرفراز
 هر کسی نی لایق محبت دورور سنگ
 نا جنس این مصاحبتیی دین قیل احتراز
 شکر خد' بیکییت سین و عقلیفک کمالیدا
 یخسی بیله یمان ارا بولماسمو امتیاز

^۱ yaqlıp = to be bare.

هر کج نظرغه جلوه نازینگ هزار حیف
 قیلما رقیب منزلینی جلوه گاه ناز
 عاشق قه اعتقاد کیراک بیرمانی باک
 گرنی المثل حقیقت ایرور عشق یا مجاز

XXI. [Also in MS. B.]

لباسین ایتگالی اول ^۱ سرو خوش خرام قزیل
 کوزومنی ایلا دی قان یاش بیلده تمام قزیل
 پری (خوم) بنه قانلیغ کوزومدا قیلدی مقام
 که حسن اهلینغه زیبا دورور مقام قزیل
 مدام عارض رنگین لیغی چاغیر دین ایماس
 که هیچ یوزنی بورنگ ایلاماس مدام قزیل
 اگرچه حسن ایلی دور جام دین قزیل یوزلوک
 ایرور همیشه یوزوگ عکسی برله جام قزیل
 بیلیم سپهر غمیم قان یاشین توکار بیرم
 شفق ایماس که ایرور هر نماز شام قزیل

XXII. [Also in MS. B.]

باد ^۲ کیم ایچتیم اول شوخ ستمگار ایلکیدین ^۳
 تا حیاتیم بار دورور کیفیتیم بار ایلکیدین

¹ MS A wrongly ای for اول.

² MS. A. reads بازده

³ The following example of this idiom is given in the *Sanglākh* under the word

ایچ.

شیخ ایلکیدا کی ایچادورگان آناغ آشی آنگا بوردی که آلیب ایچکیل
 اول آلیب ایچکاندین سونکرا بوبوردی کیم ناغ بولغان ایلکیدگ بی بوخرقگ

ایلیکیمه آلیب آیاغ باردیم ایلیکیدین^۱ بیر یولی^۲
 پاتراغ^۳ ایچ دیب چون اشارت قیلدی اظهار ایلیکیدین
 شیشه یانگیغ قان توکوب ساغر کییی قاندور ایچیم
 قایلوندور شیشه و ساغر نمودار ایلیکیدین
 کورمایدین ایلیکیگا هر دم ایل کوزی توشماکنی دیب
 نار دروزر فانیغ کوزم پیوسته خونبار ایلیکیدین
 مست لا یعقل نولور ایرمیش تمام عمریدا
 بیدای کیم جرعه نوش ایتسا دلدار ایلیکیدین
 وه نیچوک مین عملار مست اولمایدین ای دوستلار
 کیم ایچیب مین می اول شوخ جفاکار ایلیکیدین
 بیروم اول دور اوتی و اولتوردی بو حسرت مینی
 کیم یقه بیر جرعه نوش ایتمادیم یار ایلیکیدین

XXIII. [*Also in MS. B.*]

ای کیم همیشه درد و غمیگدین هلاک مین
 دردینگ 'یشینکالی نیلا دردناک مین
 که خنجر مرافینگ ایلا دلفگار اولوب
 که تیغ اشتیافینگ 'یلا سینه جاگ مین
 گاهی فیلیب هوای وصالینگ تاپیب حیات
 گاهی جیکد جفاای فراقینگ هلاک مین

¹ *ilikedan barmaq* = از هوش رفتن

² *bir yoli* = ^{دفعه} straightway.

³ *patrağh* quickly, quicker & rot cf. ۱۹۰ V lines 4 and 5 & ۱۰۰ a
 become *ı ki* in contraction. cf., see next edition of *Wörterbuch* L. ۱۰۰ ۲۲۹

گه قهر ايله گداخته پاک عشق ميس
 گه لطف ايله نواخته عشق پاک ميس
 بيم نى قيل بيله انگا جانيم فدا ديمای
 يوز تيل بيله چو قایل رحي مداک ميس

XXIV. [*Also in MS. B.*]

اول شوخ دردی باعثنی فیلدینک کردندي
 کویدوردونک ای سپهر ميس دردمندي
 تن مجمریدا خسته کونکول پاره پاره بس
 دفع کردند اوچون نیتای اوزة سپندي
 اول قد که حسن گلشنیدا بولدي سرورار
 لطف ایچرا پست ایلادي سرو بلندي
 کورکاج خضر زلال حیاتی قیلور نثار
 گاه تبسم اول شکر^۱ نوش خندي
 بيم کمال مشرب ایرور ترک سوه قيل
 تاپسانک حریف بيم بیچه یار لوندني^۲

XXV. [*Also in MS. B.*]

قیلماغیل ای شوخ سرکش مونچه بی بروایلیع
 بيم مینک رایم بيله نول تا بکی^۳ خود رایایلیع
 غم تونی قان ییغلاریم^۴ بینک محفتین کونگلوم بیلور
 کرچه کوزومگا کوروماس مونچه خون پالایلیغ

Thus in both MSS but *شکرین* would be a better reading.

^۲ This line neither scans, rhymes nor gives sense^۱

Persian "ā be key" Cf. line 6 *tā key*

^۴ *ac. yūghlārīm* = to weep tears of blood

بیتمگی هرگز تکلّمدا لب جان بخشیده
 هر نیچه قیلسا مسیم الفاظی روح افزاییغ
 یوز بیلده زلفی هواسیدیک فرح بخش اولماغای
 نیچه کیم فیلغای نسیم صبح عنبرسایلیغ
 تا که توغدی اختر دولت سعادت برجیدین
 فیلمادی بیر کوب اول آیدیک جهان آرایلیغ
 چون تاپیلماس بیر گل بیخار عالم باغیدا
 باغبانلار تا کی اینکای لار چمن پیراییلیغ
 دیماگیل بیرم که بی پروا دور اول سلطان حسن
 پادشه دور نی عجب گر فیلسه بی پرواییلیغ

XXVI. [Also in MS. B.]

نیدیب ای نازین منفدین ملاینگ بار بیلماس مین
 نیدین یا رب یتیب تور کونگلونگا آزار بیلماس مین
 ملاینگ ظاهر و بیلمای سبب جان یتی آغزیمه
 بیجوک جان ایلتاین گر فیلماسانک اظهار بیلماس مین
 کیریب دشمن سوزیگا دوست بیلمای سین مینی لیکن
 خدا حاضر دورور مین سیندین وزگا یار بیلماس مین
 فی فیلدیم بی خطا واقع بولوبتور وه نی سوز دیب مین
 که سوز قاتماس منگا اول لعل شکر بار بیلماس مین
 هوس قیلدیم انی توش کورماک اما توشدا کورگای مین
 چو هرگز نوشد تم سختیم دوزین بیدار بیلماس مین

نی تانک ^۱ گر غیر بیرله همدم اولسه اول گل رعنا
جهان باغی ارا چون بیر گل بیخار بیلماس مین
بو قاتلا ^۲ بیر پری نینگ عشقیدین کوب زار سین بیرم
سینی هرگز بیر او عشقیدا مونداق زار بیلماس مین

XXVII. [*Also in MS. B.*]

خوش اولکیم سرو نازیم رحم قیلغای بی نوالارغه
نیچچوک کیم پادشه لار مرحمت ایلار گدالارغه
اگر اول شاه خوبان لطف ایله بولسه خریداریم
گدایی مین که استغنا ساتار مین پادشالارغه
لطافت لیغ بیگیّت لار عمر ینگلیغ بیونا دور لار
منینگ جانیم دور اولکیم اوخشا مایدور بیوفالارغه
دمی کیم نازایله ایکی لبی وصفی ادا فیلغای
مسیکا بولسه هم جان بیرگی اول نازک ادالارغه
بلالار دور منگا اول کوز بیلله زلف و قد و کاکل
بلالیغ کوی ایدی کیم اوچرادیم مونداغ بلالارغه
یوزین کورساتتی و کونگوم آلیب یا شور دی ^۳ رخسارین
که موندین سونک کونگولنی بیرماگی مین دلربا لارغه
گدای بی نوا دور بیرم و یولونگدا خاک اولغان
طریق مهر ایله کامی گذر قیل بی نوالارغه

¹ *ne tung* = what wonder -

² *bu qatla* = at this time

³ *yashurā* = پنهان کردن to hide

XXVIII. [*Also in MS. B.*]

یار سیز جانیمنی آغان محنت هجران ایمیش
 محنت هجران دیمانگلار کیم بلای جان ایمیش
 خنجرینگ شوفی یوزونگ مهری و لعلیذگ هجریدن
 کوکراکیم چاک و یوزاک یوز پاره باغریم قان ایمیش
 کام لعلینگدین وصال ایامیدا دشوار ایدی
 یوسفه جان بیرماک فرافینگ شامیدا آسان ایمیش
 نی بلا دور کیم خلاصیم یوق زمانی هجریدین
 فسمتیم گویا ازل دین محنت هجران ایمیش
 بی سرو سامان تیبدان بیرم نی ای ناصح انکا
 پند بیرما کیمگا پروای سرو سامان ایمیش^۱

XXIX.

ای جفاجو غیر بیرله آشنا لایق قیلماغیل
 آشنا بولغان یار انلاردین جدالایق قیلماغیل
 آشنالایغ یخشی دور لیکن یماندور ایل تیلی
 تیلکا توشکان خلق بیرله آشنالایق قیلماغیل
 بیوفالایغ گرچه حسن اهلایغه رسمی دور قدیم
 سین اولارغه اوخشاماس سین بیوفالایق قیلماغیل
 بی 'د لایق دور واک ترک ایلاماک حسن اهلایغه
 بیوفا لایق ترکیمن ایلا بی 'د لایق قیلماغیل
 بیرما جون 'عبارینگ دوقدورور یار آلیدا
 کورسائیغ 'نکا اونگی خودنمالایق قیلماغیل

^۱ This line is unsatisfactory in the MS. given.

XXX.

فغان که یار منگا یار بولمادی هرگز
 انیس خاطر افگار بولمادی هرگز
 کیچیک یاشیدا گرفتارلار غمین نی بیلور
 که هیچ غم غه گرفتار بولمادی هرگز
 نی عیب فارغ اگر بولسه زارلار غمیدین
 بیر او فراقیدا چون زار بولمادی هرگز
 منگا مخالفت اظهاری قیلما کیم میندین
 بجز موافقت اظهار بولمادی هرگز
 نی عمر دور بو که بیرم جفا چیکیب عمری
 عنایتیغنه سزاوار بولمادی هرگز

XXXI.

نگارا بیر یولی مین زاردین بیزارلیق قیلما
 مینی محروم ایتیب اغیار بیرله یارلیق قیلما
 کونگول بیردیم سنکا دلدار دیب تئگرمی اوچون ای گل
 مینینگ کونگولوم آلیب اغیار غه دلدار لبق قیلما
 قدیمی قول لارینگ بی ره لیغیدین نیچه کیم بولمیش
 مبارک خاطریگ آزارلیق بیزارلیق قیلما
 مین اول گل عشقیدین قانلار یوتوب رازیمنی فاش ایتمان
 سین ای کوز دمبدم افشا اوچون خونبارلیق قیلما
 رقیبا خاطریم آزده دور هجران خراشیدین
 درشت ایتیب مینی اغریتما ناهموارلیق قیلما
 تیلاب دلداری زاری قیلور سین میغدیگ ای بیرم
 بوزوغدور خاطریم تیغرمی اوچون بوزارلیق قیلما

XXXII. [Also in MS. B.]

سروی که لطف باغیدا نازک نهالی بار
 نازک نهالی نینگ نی بلا اعتدالی بار
 فدی بیلہ بیلینی تخیل قیلور کونگول
 نازک خیالی بار و نی نازک خیالی بار
 گل نینگ که یوز تجملی بار حسن باغیدا
 اول گلنی کورگالی یوزدین انفعالی بار
 دیدیم که بیژگا باقماغی نینگ احتمالی یوق
 بافییب تبسم ایلاهی کیم احتمالی بار
 بیوم که خورده بدن لیخ ارا موشگاف ایرو
 اغوی بیلہ بیلی سوزیدا قیل و قالی بار

XXXIII.

جان تایتی اعتدال قدینگ دیک نهالدین
 یا رب تجاوز ایلاماسون اعتدالدین
 اول بیل تخیلیدا خیالی بولوب کونگول
 آنیذگ خیالی جیقماهی هرگز خیالدین
 هر کیم که بعد و قرب حجابینی قیلدی رفیع
 غمکین و شاد بولماهی هجر و وصالدین
 قیلسانگ جمال شاهد غیبی کوزارگا جهد
 جهد 'ینا مفقطع بولاکور جاء و مالدین
 بیوم حبیب فیلمادی حالینکغه التفات
 نوعی موهم حال بمنو'غ نو حالدین

XXXIV. [Also in MS. B.]

یاشیل لباس ارا اول سرو گلعدارنی کور
 کونگول آچیلغو دیک اول دلکشا بهارنی کور
 لباسین ایتی یاشیل سو الہ رخساریم
 بهار موسمیدا طرفہ الہ زارنی کور
 گل اوزرا سنبل سیراب کورماگان بولسانگ
 یوزیدا تیر ایچیدا زلف مشکبارنی دور
 گہی قرار تاپار بیقرار عشق ولی
 قرار تاپمادی ہرگز بویقرار نی کور
 اگرچہ زار و گرفتار کوتورور بیدم
 عجب بلاغہ گرفتار دور بوزارنی کور

XXXV. [Also in MS. B.]

ہر سوز کہ غرض گو دیسہ ای یار ایفانمہ
 ارباب غرض سوزیگا زہار ایفانمہ
 گر ایتسا ظاہر قیلادور عشقی ایلگا
 نالہ کیشیگا فیلمادیم اظہار ایفانمہ
 ہر دم سنگا یوز سوز مین محروم دین ایتیہ
 ہر سودا انیہگ یوز غرضی نار ایفانمہ
 نالہ کہ اغیار سوزی نارچہ غرض دور
 میندین سنگا بید سوز دیسا اغیار ایفانمہ
 ہر نیچہ جفا کورسہ وہا ترکی قیلور مو
 بیدم کہ بیلور اوزنی وفادار ایفانمہ

XXXVI. [*Also in MS. B.*]

ای سر و شمع مجلس اغیار بولماغیل
 وی گل رفیق هر خس و هر خار بولماغیل
 اغیار بیرله همدم اولوب جانیم اورتادینگ
 تفکری اوچون که همدم اغیار بولماغیل
 مین خود غمیفگدا زار بولوب مین خدای اوچون
 سین بپر سری بونوع دل آزار بولماغیل
 یوقتور پری رخی که انینگ زاری بولماغای
 سین هم منگا نظر قیل و بیزار بولماغیل
 بپر چو بیلدینگ ایمدی گرفتارلیق غمیس
 موندین باری کیسغه گرفتار بولماغیل

XXXVII. [*Also in MS. B.*]

تا لباسینگ غیر قانی بیرله گلگون ایلادینگ
 قان توکاردین کوزلاریمنی غرقه خون ایلادینگ
 کیگالی سیمین تنینگ اوزرا قیزیل تون ای قویاش
 کوز بیاضین قان یاشیم بیرله شفقگون ایلادینگ
 آتشدی گلگونه لیک تون بیرله کلگونوگ مینیب
 اوت یالین دیک ییلدورروب شورومنی افزون ایلادینگ
 کورساتدیب یوز جان بیلک کونگلوگا قوبدونگ داغ عشق
 اوتاردینگ کونگلویمنی و جانیمنی منون ایلادینگ
 بیرما زلفی ییلانیغه فسوندین نی اسیغ
 چون که مهلک راغ بولور هر نیچه افسون ¹ ایلادینگ

XXXVIII. [*Also in MS. B.*]

جان شیرین آن لعل نکتہ دانینگ صدقہ سی
 وہ نی بیر جان بلکه یوز جان بولسہ آنینگ صدقہ سی
 سین داغی بیر نوش لب عشقیدا میندیک زار سین
 زار کونگلومگا ترحم ایلا جانینگ صدقہ سی
 دیدینگ اویرولما باشیمغہ کیم روان مین تیلہ کا
 سین روان بول مین بولای سرو روانینگ صدقہ سی
 ہم خضر سویی لب جان بخشینگا بولسون فدا
 ہم مسیح الفاظ جان بخشی بیانینگ صدقہ سی
 بیرم اولما تلخ کام ار جان شیرین بولماسا
 جان شیرینینگ بت شیرین زبانینگ صدقہ سی

XXXIX. [*Also in MS. B.*]

ای کونگول مژدہ کیم اول سرو خرامان کیلادور
 یانگی باشدین تن افسردم ارا جان کیلادور
 ینہ کوزوم اوچادور شادلیغ اشکینی توکوب
 مگر اول مردمک دیدہ گریان کیلادور
 سالادور کونگلوم و تیترا تمغہ ^۱ توشمیش تن زار
 ظاہرا دم بدم اول فتنہ دوران کیلادور
 ینہ تن شہریدا آیین عجب دور کہ بو کون
 اول کہ بار ایردی کونگول ملکیدا سلطان کیلادور
 کچہ کوب درد چیکیب اولگالی یتیم غمیدین
 شکر لله کہ باری دردیمة درمان کیلادور

^۱ * *travailing* to shake لرزیدن The form is causative لرزادیدن, but the meaning is here intransitive.

سینه خلوتگهینسی خالی اتینگ جان و کونگول
 که بو منزلغه بوکون اوزگچه مهمان کیلادور
 کوزلاریم هر نفسی تیلمورادور^۱ یولغه باقیب
 تا خبر کیلدی کیم اول خسرو خویان کیلادور
 لیک طالع یوقیدین هر نیچه کیم پیک صبا
 یوگوروب^۲ مزده ییروب چین دیسا یالغان کیلادور
 بیرما سالما کونگول هجر پریشان لیغیدین
 کیل ده جمعیت دلهای پریشان کیلادور

XL. [Also in MS. B.]

قاشینگه توشکالی ای سرو گلزار ساجینگ
 مینی ییل ایسکانی دیک^۳ قیلدی بیقرار ساجینگ
 فراق یار تومی بولدی صبح روشن وصل
 تارادا^۴ توشکالی یوزینگ تارتار ساجینگ
 آچیلسا نافه یوکی مشک ایسی تاغیلغاندیگ^۵
 معطر ایلادی عالمی مشکبار ساجینگ
 می ایچرا آب حیات ایلادی نهان اغزیگ
 گل اوزرا سنبل تر فیلادی^۶ آشکار ساجینگ
 اسیر عشقینگ ایماس ازلوکی بیلر
 سالیب تور آنی بوسوداغه ای نگار ساجینگ

^۱ *tilmāmaq* = آهیز داس انتظار کشدن بشوق داس *to wait for the arrival* of his arrival

^۲ *yugurmaq* = to hasten towards.

^۳ like a blowing wind, from *esmik* to blow (trais)

^۴ *tajmaq* = شانه زدن *to comb the hair* *ajmaq* = آهیز *to comb the hair*.

^۵ *taghūmaq* = نور افشادن *to diffuse a scent*

^۶ *taq qilmaq* = تر کوفتن *to make fresh or moist*

XLI. [*Also in MS. B.*]

منتظر وصال ایـدیـم بیـدل و بیقرار هم
 رحم که ایـمـدی قالمادی طاقت انتظار هم
 بیه ایـماس وایـکی ایـماس محنت هجر و بار دل
 محنتیمه حساب یوق در دیمه یوق شمار هم
 هر کونگولی که بار ایـدی محنت و غم غه یار ایـدی
 یوز الم اختیار ایـدی قالمادی اختیار هم
 روحنی ببلونک قیلور جان نی داغی قولونک قیلور
 چهره گل گلونک قیلور طره تارتار هم
 هر کیشی عشقباز دور خاک ره نیاز دور
 عشق ایله سرفرار دور بیـرم خاکسار هم

XLII. [*Also in MS. B.*]

هرگز مینـی ترحم ایـلا یاد قیلـمادیـنگ
 محزون کونگولنی قایغودین^۱ آزاد قیلـمادیـنگ
 درد اهلـی دیک ملاحظه خاطریم قیلـیب
 کونگولومنی بیر عنایت ایله شاد قیلـمادیـنگ
 آچیلـمادی یوزونگ گلی دین غنچه دیک کونگول
 کیم هجر صرصری بیلـه برباد قیلـمادیـنگ
 کورساتمادی رسوم محنت فتاده
 کیم جور و ظلم بیـرله بر افتاد قیلـمادیـنگ
 عالمدا لفظ بی سندی هیچ قالمادی
 کیم عشق ایلیغـه انی اسناد قیلـمادیـنگ

هر لحظه يوز عمارت خاطر قيليب خراب
هرگز بنای مرحمت آباد قيلمادينگ
بس قيل يوق ايرسه تانکلا^۱ که انصاف وقتی دور
فریاد ایلگامیین که نی بیداد قيلمادينگ
بیروم نی سوز دورور که سینیی یاد قيلماغای
گر یاد ایلادينگ آنی و فریاد قيلمادينگ

XLIII. [Also in MS. B.]

ایلاب شعار شیوه بیداد کوزلارینگ
عالمی قتل ایلادی جلان کوزلارینگ
اسلام کشوریدا بر افتاد ایلادی
آیین عدل و قاعده داد کوزلارینگ
یتیمس ایدی بورونگی بلسی که غمزه دین
سب ایلادی طریقه بیداد کوزلارینگ
اهل حضور خاطرینی صید قیلدیلا
صید کیغ طریقیدا استاد کوزلارینگ
بولدی یقین ظهور قیامت که بولدی لار
ایکی غزال ایکاج ایکی صید کوزلارینگ
خوش اول زمان که بیر نظر مرحمت بیل
فیلغان کونگولنی قایغودین آزاد کوزلارینگ
چون ترک ایلادی نظر لطف عادتین
بیرمقی قیلدی غم بیل معناد کوزلارینگ

¹ tankla = to-morrow.

XLIV. [*Also in MS. B.*]

اول سرو قد که سید اهل قبول دور
 گلدیک یوزی نشانی آل رسول دور
 هم عارضی گل چمن آرای مرقضی
 هم قامتی نهال ریاض بتول دور
 باشینگنی بیر دیسه قیلایین جان بیلہ قبول
 اهل قبول هرني بویورسه قبول دور
 مهری کمال فضل الهی دور دور ولی
 اول فضل قایدا قابل هر بوالفضول دور
 بیرم که غیر بزم وصالیدا شاد ایماس
 هرگز وصال بزمیدا ایرماس ملول دور

XLV. [*Also in MS. B.*]

نیچه ای گل وصالینگ بزمیدین محروم بولغای مین
 تیلار مین تفکری دین کیم بیر یولی معدوم بولغای مین
 گلستان جالینگ بیرله ایل مسروره تا کی
 مین محزون ملامت کنجیدا مغموم بولغای مین
 مین ایودیم محروم و اغیار محروم ایردیلار جانا
 بولوب اغیار محروم مین نیدیب محروم بولغای مین
 وفاغه آت چیقاردیم کوب جفا تارتیب زهی دولت
 که اهل عشق ارا بو اسمغه موسوم بولغای مین
 بسی غملار کوروب جانلار چیکیب مجهول مین بیوم
 مگر جان تابشوروب یار الیدا معلوم بولغای مین

XLVI. [*Also in MS. B.*]

فغانیمدین فولاغ اغریب مو دور آرام جانیمغه
یوق ایرسه نی اوچون با رب فولاق سالماس فغانیمغه
فولاغی اغریغان تشویشدین آزرده دور جانیم
بیرد صحت الهی رحم قیل آزرده جانیمغه
بیر اوکیم آشکارا ناله لار فیلسام اول مولاق سالماس
نی تورلوک یا رب اولعای مطلق درد نهانیمغه
یقین بیلگندا غافل بولماسینی زار نالم دین
فولاغی اغریغی کیلماس ایدی هرگز گمانیمغه
ایسیتماسدین بورون وه نی اوچون گر بولمادیم یا رب
ایسیتگونجه فولاق اغریغینی سرو روانیمغه
کونکولدین دیم کونکولگا بولدورور دیرلار غلط ایرمیش
ده مهریم هیچ قاییر ایتمدی نامهربانیمغه
ایتمنی یار نیلمای عیبردین ایسناز نشان بیرم^۱
نه نام و نی نسان رحمت منیغ نام و سانیمعه

XLVII. [*In MS B only*]

نارینگ اولسون پادشاه ذوالجلال
بیر حاکم لایفک نی زوال
حضرت عزت کمال لطیفدین
ناماسون عرو کمالیفک نقتال
کورماسون هرگز کمال عز و جاه
دست کم حصن جانیفک دور خیال

ای خوش اولکیم هجر دشتین طی قیلیب
 بزم وصلینگ برله تاپسام اتصال
 گه لبیزگ روح الهی دین هر نفس
 اسماع ایتسام کلام بر کمال
 گه خطینگ خضری نیله همدن مولوب
 حضر تاپقاندیک تاپیب عین وصال
 گاه بزمینکدا قیلیب خوشحال لیغ
 ایلاسام هر لحظه یوز میزگ ذوق و حال
 گاه اولدورسام جمالینگنه نافیب
 عین استعراق بیـرله گفـگـولال
 ایکی آی مدینگ مـواییـن کورگالی
 کورمادیم بیرام قدینگ دیک بیر هلال

QIT·AS.

XLVIII.

ای شه تختگاه جاه و جلال
 دی مه آسمان عر و علا
 دل صافی نیله سبهر کرم
 کف کامی نیله سحاب سخا
 هم خطینگ سبره سید حسنه نوش
 هم لبیزگ نوشی ایجره عین شفا
 گل نورونکدا دورور نسیم حیات
 می علینکدا دور تن بقا

هر اولوک کیم مسیح لب لاریدین
تاپتی جان دیب کلام روح افزا

XLIX.

جان تاپار یوز مسیح لعینک دین
لب لعینک کجا مسیح کجا
ای لنینک کامبخش زمره عشق
وی یوزنگ قبلگاه اهل وفا
نیچه کونگول ملازمت کمینی
قیله دور بیرم کمینه ادا
قوش که بولدی کمال مسندیدا
جلوه گر نیر جهان آرا
عزم قللوق قیلیب ایدیم پنهان
بولدی ناگه حرارتی پیدا

L.

مسلمان و هندوغه بار دور مدام
ایشیکینکدا جاکیر اوچون باغونینگ
برلوب بارچه هندوغه خوشحال لیغ
مسلمان لار ایچره توشوب قیغورینگ
مسلمانغه هندونئی تزویج ایتیپ
مسلمان ییغینگ یوقتورورور هندونینگ

RUBĀ'İYĀT.

LI.

بیرم غه بسی غریب لبق کار ایتی
 غربت آنی خوار و زار و بیمار ایتی
 یا رب که بلا لارغه گرفتار اولسون
 هرکیم آنی غملارغه گرفتار ایتی

LII.

کوز روشنی یار دلستانیم بارادور
 جان گلشنیدین سرو روانیم بارادور
 بو خسته اگر قالدی آنینک قولموغیدین
 سین قالماغیل ای کونگول که جانیم بارادور

LIII.

بزمینگ ارا یوز سروروم بار ایدی
 رخسارینگ ایله کوزومدا نوروم بار ایدی
 عالم غمیدین حاصل ایدی غیبت محض
 حاصل که وصالینگدا حضوروم بار ایدی

LIV.

بزمینگ که نگارخانه چین اولغای
 آندا طرب و نشاط آیین اولغای
 مجلس بیگی و غیرغه یوز بسط و نشاط
 نی وجه ایله میر بسط غمگین اولغای

LV.

تا بیلگالی قوللوغونگدا اقبالیمنی
هیچ کیم سفکا عرض ایتمادی حالیمنی
لطف و کرمینک بونوع کم بولماس ایدي
گربیلسانگ ایدي بواجبی حالیمنی

LVI.

جوبندۀ عیس و ابساطینک دورمین
خواهان فراغت و نساطینک دورمین
سین مختلط اولمادینک یوق ایرسه مین زار
ناله که خراب اخلاطینک دورمین

LVII.

دی دین غمیدین دمی پریشان دورمین
دی فقر هجومیدین هراسان دورمین
نرخانه و مسجد منگ یکسان کورونور
گویا که دی کامر دی مسلمان دورمین

LVIII.

سین - ارغایی نم ادماس دور می تازه بهال
دور دلم و خاطر د غم و جان زلال
بو حال بیلک بولماس امید وصال
- رب که می - و عای ایدي مین خسته غه حال

LIX.

اول میفکي خدمتیفکا محرم قیلدینگ
 بز میفک ارا همزبان و همدم قیلدینگ
 آخینه التفات دی کم قیلدینگ
 رسوای تمام اهل عالم قیلدینگ

LX.

تا چند غمیفکدا اضطراب ایتکای مین
 هجر اوتیدا باغریمنی کباب ایتکای مین
 خطیفککي نوروب چو قالمادی هوش مفک
 معلوم که نی نوع حواب ایتکای مین

LXI.

هم خطبه ربانیفک معین بولسون
 هم سکه آتینگ بیلده موزین بولسون
 تا ظلمت و نور بولعوسی جلدیه جهان
 خورشید حمالینیفک بیلده روشن بولسون

LXII.¹

شاهها سنگ داز حی بدیچون — بولسون
 امریفکغه مطبع دوز گودون — بولسون

فرخنده های اوج عزت سین سین
آتیزگ کببی دولتینگ همایون بولسون

LXIII.

هجرینگ نی خیال قیلماق مشکل
سیندین طلب وصال قیلماق مشکل
حالیمنی سفا عرض قیلای دیدور مین
اما سفا عرض حال قیلماق مشکل

SINGLE VERSES.

LXIV.

ای پروو بقد زلف پریشانینگ بولای
ای سہی قد صدقہ سرو خرامانیزگ بولای

ای کہ سرو بوستان اعتدالیم سین مینینگ
ناز بیرلہ پرورش تاپقان نہالیم سین مینینگ

ای پری پیکر کہ عمر جاوداندیم سین مینینگ
تا تیریک مین سیندن آیریلماں کہ جانیم سین مینینگ

عیش و عشرت بیرلہ نا دور قیامت بولغامین
تا قیامت ای سہی فامت بولغاسین

تاج سیاه ایماس دور اول دلستان باشید
سالمیش همای سایه سروروان باشید

ساربخ نقاب و قزیل تاج بیـرله اول قد زیبا
کورونور ایله که سرو اوزرا غنچه گل رعنا

این ابیات را بعد از فتح در حاشیه فتح نامه قندهار در بدیهه گفته و نوشته بودند *

باز فتح غریب روی نمود	که دل دوستان ازان بکشد
شکر لله که باز شادانیم	بر رخ یار و دوست خندانیم
دوستانرا بکام دل دیدیم	میوه باغ فتح را چیدیم
روز نوروز و بیوم است امروز	دل احباب بیغم است امروز
شاد بادا همیشه خاطر یار	غم مبادا فصیب یار و دیار
همه اسباب عیش آملد است	دل بفکر وصال افتاد است
که جمال حبیب کی بینم	گلی از باغ وصل کی چینم
گوش خرم شود ز گفتارت	دیده روشن شود ز دیدارت
در حریم حضور شاد بهم	بنشینیم خرم و بیغم
بعد ازان فکر کار سند کنم	عزم تسخیر ملک هند کنم
فکر تدبیر کار و بار شود	سیر کشمیر و آن دیار شود
هر در بسته کشاده شود	هر چه خواهم ازان زیاده شود
هر چه خواهیم از زمان و زمین	و آنچه خواهیم از مکان و مکین
یا الهی به ما میسر کن	جمله آفاق را مسخر کن

زد شعله بدل آتش پنهانی من	ز اندازه گذشت محنت جانی من
معدوم اگر سخن پریشان گویم	معلوم شود مگر پریشانی من

تمت برسم کتابخانه نواب نامدار عالم مدار خورشید اشتیاق خان خانان
 میرزا خان بهادر سپهسالار ابن نواب مرحوم مغفور خان خانان محمد بیوم
 خان بهادر شرف اتمام یافت در پرگنه جالند پور تاریخ هفتم شهر
 شوال سنه ۱۰۱۴ کتبه کمترین غلامان باخلاص بهبود کاتب غفر دود
 و ستر عیوبه *

* مرد *

خدا دایم ازان دل با رضا باد که کاذب را کند با فاتحه یاد

The principal words mentioned in the foot-notes are the following :—

WORD.	NUMBER OF GHAZAL.		
<i>Yigit</i>	II
<i>Ushatmaq</i>	III
<i>Qutgharmaq</i>	III
<i>Ävirilmek or üyürülmek</i>	VII
<i>Surmaq</i>	XIII
<i>Quzghalmaq</i>	XVI
<i>Qan yighlamaq</i>	XXV
<i>Söz qatmaq</i>	XXVI
<i>Yashurmaq</i>	XXVII
<i>Titratmaq</i>	XXXIX
<i>Tilmurmaq</i>	XXXIX
<i>Yugurmaq</i>	XXXIX
<i>Taramaq</i>	XL
<i>Taghilmaq</i> .	..		XL
<i>Tankla</i>	XLII

to me a bundle of manuscript fragments containing portion of an Anthology of Persian and Turki poetry, dated A.H. 961.¹ Only about 100 pages remained, but among them I found to my great delight nearly all the Turki ghazals of Bayram Khân which were included in Mr. De's MS.² In the case of this copy also it was obvious that the scribe was ignorant of Turki: on the other hand he seems to have had a more accurate original to go upon, and consequently MS. B (as I have called this second copy) in many cases throws light on what was left obscure by MS. A (the name I have given to Mr. De's copy). It is clear that MS. B is taken from a different original, from the fact that it gives additional verses to many ghazals and adds one entire ghazal not included in MS. A. When I first prepared this edition I gave in the foot-notes all the incorrect readings of the two MSS., but in view of the gross ignorance of the Turki language displayed by most of these errors, I came to the conclusion that no useful purpose could be served by such notes: and I have only indicated my amendments of the original in cases where such changes admitted of doubt. Occasionally, where I have had some trouble in arriving at a reading, I have explained the meaning in the notes, chiefly for the sake of adding to the still all too meagre resources of Turki lexicography.

E. DENISON ROSS.

Calcutta, August 1910.

¹ Bayram Khân perished by the hand of an assassin in A.H. 968.

² It also contains a portion of the Persian Dīvān. The collection contains no other Turki verses.

INTRODUCTION.

In offering to scholars an edition of the *Divân* or poetical works of Bayram Khân, Khân-Khânân, very little need be said regarding the life of the author. He was one of the most brilliant stars in that constellation of distinguished men which illumined the courts of Humâyûn and Akbar, and his name is writ large on the pages of Indian History dealing with the first half of the sixteenth century.

That Bayram Khân included among his talents a poetic gift of no mean order is a fact familiar to all who have studied his life, but by some curious chance nothing hitherto has been found in support of this claim beyond a few scattered quotations.¹ Some years ago, however, Mr. Harinath De had the good fortune to discover a complete copy of Bayram Khân's *Divân* which had been written, as the colophon tells us, for Bayram's son Abdur Rahîm in A.H. 1014. Mr. De, knowing my interest in the Turki language, very kindly handed this copy over to me, and I at once set to work at its transcription. The *Divân* is really two *Divâns*, one being in Persian and the other in Turki (or Chaghatai), the mother-tongue of the Moghul Emperors of Delhi. As far as the Persian *Divân* was concerned no difficulty was experienced as it is on the whole fairly accurate. But it was quite otherwise with the Turki portion: for this was obviously written by a scribe totally ignorant of the language he was copying: and so distorted were many of the lines that for a long time I abandoned my task as hopeless. By good fortune, however, a few months ago, I had presented

¹ Abul-Fazl quotes for example the opening verse only of an Ode which Bayram wrote on Akbar's *Qabaq*-shooting (Akbar Namah text, p. 336; Beveridge's Trans., I, pp. 613, 614.) In the present edition the whole Ode will be found. Badauni also quotes a few examples of Bayram's poetry, reference to which will be found in the text.

BIBLIOTHECA INDICA:

A

COLLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No 1241

THE PERSIAN AND TURKI DÎVÂNS OF BAYRAM KHÂN, KHÂN-KHÂNÂN

LITTED BY

E DENISON ROSS

Sanskrit Series.

*Advaita Brahmasiddhi, Fasc 2, 4 @ /10/ each	...	Rs. 1	4
Advaitachintā Kausantika, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14
*Agni Purāṇa, Fasc 6-14 @ /10/ each	...	5	0
Āṭhāyā Brāhmaṇa, Vol. I, Fasc. 1-5; Vol. II, Fasc. 1-5; Vol III, Fasc 1-5, Vol IV, Fasc. 1-5 @ /10/ each	...	14	6
Āṭhāyā Brāhmaṇa	...	2	0
*Aṅg Bhāṣya, Fasc. 2, 3 @ /10/ each	...	2	8
Āṅgīkāraṇa of Śaṅkara (English), Fasc. 1 @ 1/-	...	1	0
Āṅgīkāraṇa Prajñāpāramitā Fasc 1-3 @ /10/ each	...	3	12
*Āṅgīkāraṇa Upaniṣad, Fasc 4-5 @ /10/ each	...	1	4
Āṅgīkāraṇa Upaniṣad Fasc I	...	0	10
Āgneyaśāstra, Fasc 1-5 @ /10/ each	...	8	2
Āvadhāna Kālpātā, (Sansk and Tibetan) Vol I, Fasc. 1-7. Vol II, Fasc 1-6 @ 1/ each	...	12	0
Bāṇa Bhāṭṭa, Vol I, Fasc 1-2, Vol. II, Fasc. 1, @ /10/ each	...	1	14
Bauddhāyana Śrauta Sūtra, Fasc 1-3; Vol II, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	3	12
*Bhāmata, Fasc 4, 8 @ /10/ each	...	3	2
Bhāṭṭa Dīpika, Vol I Fasc 1, 6, Vol. II, Fasc 1, @ /10/ each	...	4	6
Bauddhastotrāṅgraha	...	2	0
Brahma Sūtra, Fasc 1 @ /10/ each	...	0	10
Bṛhaddevatā Fasc 1-4 @ /10/ each	...	2	8
Bṛhadharma Purāṇa Fasc 1, 6 @ /10/ each	...	3	12
*Bodhicaryāvatāra of Candidera, Fasc 1-5 @ /10/ each	...	3	2
On Chaitanya Chaitanya, Fasc 1-2	1	4
Onādūṣaṇa Fasc 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Catalogue of Sanskrit Books and MSS, Fasc 1-4 @ 2/ each	...	3	0
Chāpāṭha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7; Vol II, Fasc 1-5 Vol III Fasc 1-7; Vol V Fasc 1-4 @ /10/ each	...	14	6
Ditto Vol VI Fasc 1-3; Vol VII, Fasc 1-3 @ 1/4/ each	...	3	2
Ditto Vol VII, Fasc 1, 3 @ /10/	...	1	14
Chāpāṭha Brāhmaṇa, Part I, Fasc. 1-13 @ /10/ each	...	3	2
*Chaturvarga Chintāmaṇi, Vol II Fasc. 1-25; Vol. III, Part I, Fasc 1-18, Part II, Fasc 1-10; Vol IV, Fasc. 1-6 @ /10/ each	...	36	14
Ditto Vol IV, Fasc 7-8, @ 1/4/ each	...	1	4
Ditto Vol IV, Fasc 8, 9 @ /10/	...	1	4
Chāpāṭha Brāhmaṇa, (English), Fasc 1-7 @ 1/4/ each	...	3	12
*Chāpāṭha Brāhmaṇa, Fasc 12-17 @ /10/ each	...	3	12
Ditto Chāpāṭha Brāhmaṇa, Vol I, Fasc 1-7; Vol II, Fasc 1-4, Vol III Fasc 1-4, Vol 4, Fasc 1 @ /10/ each	...	10	0
Chāpāṭha Brāhmaṇa Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14
Dāna Kriyā Kaṇḍikā, Fasc 1-2 @ /10/ each	...	1	4
Gadadhara Paddhati Kalasāra, Vol I, Fasc 1-7 @ /10/ each	...	4	6
Ditto Āgneyaśāstra, Vol II, Fasc 1-4	...	3	2
Gobhiliya Gṛhya Sūtra, Vol I, @ /10/ each	...	3	2
Ditto Vol II, Fasc 1-2 @ 1/4/ each	...	2	8
Ditto (Appendix) Gobhila Parishāda	...	2	0
Ditto Gṛhya Saṅgraha	...	0	10
Haralata	...	1	14
Karmapradīp Fasc 1	...	1	4
Kālī Vīveka Fasc 1, 7 @ /10/ each	...	4	6
Kāṇḍikā, Fasc 1-6 @ /12/ each	...	4	8
Kāṇḍikā Śārit Sāgara, (English) Fasc 1-14 @ 1/4/ each	...	17	8
*Kūma Purāṇa Fasc 3, 9 @ /10/ each	...	4	6
Lalita-Vistara, (English) Fasc 1-3 @ 1/- each	...	3	0
Madana Pārijāta, Fasc 1-11 @ /10/ each	...	6	14
Mahā-bhāṣya-pradīpodyota, Vol I, Fasc. 1-9; Vol II, Fasc 1-12, Vol III, Fasc 1-10 @ /10/ each	...	19	6
Manutikā Saṅgraha, Fasc 1-3 @ /10/ each	...	1	14

BIBLIOTHECA INDICA:
COLLECTION OF ^AORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY THE
ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

NEW SERIES, No. 1241.

THE PERSIAN AND TURKI DÎVÂNS
OF
BAYRAM KHÂN, KHÂN-KHÂNÂN

EDITED BY
E. DENISON ROSS

CALCUTTA

PRINTED AT THE LAPRIST MISSION PRESS,

AND PUBLISHED BY THE

ASIATIC SOCIETY, 1, PARK STREET.

1910.

